

Avesta Art 2010

Innehåll

Innehåll/Contents	2
Förord/Preface	3
Rendezvous	4
Avesta Art	6
Andreas Charalambous	8
Panicos Chrysanthou	10
Emin Çizenel	12
Pola Hadjipapa McCammon	14
Serap Kanay	16
Anber Onar.	18
Karin Amnå-Lindberg	20
Jan Cardell.	22
Brad Howe	24
Anders Hultman	26
Julie Leonardsson	28
Marie Långghans, Jonsson	30
Charlotta Östlund.	32
Björn Lövins Galleri/Björn Lövin Gallery.	34
Konst i själva verket/Art in the works	36
Verkförteckning/List of artists	40
Fakta/Facts	42
Utställningskarta/Map	43

Välkommen!

”Aldrig tidigare har Avesta haft ett kulturarrangemang av det här slaget eller av liknande dignitet. ... Avesta Art ska överraska och är i hela sin idé ganska uppkäftig. ... vill visa bland det bästa av svensk konst just här. ... och locka besökare från hela landet.”

Några rader ur ortstidningen den 8 december 1994 visar visionen för konstutställningen som nu genomförs för nionde gången: Avesta Art, samtidskonst av främsta klass i laddade möten med det gamla järnverkets egna starka uttryck. Premiärsommaren 1995 medverkade 26 konstnärer och 13 680 besök noterades. Redan andra året tog Avesta Art steget till internationell konst. I och med årets utställning har 141 konstnärer deltagit i Avesta Art.

Nu välkomnar Kultur Avesta, Avesta kommun, till en ny Avesta Art. Författaren och Avestavännen Peter Curman har introducerat oss bland cypriotiska konstnärer i det gränsöverskridande nätverket Artists & Artists som samlar både grekcyprioter och turkcyprioter. Deras tankeväckande verk är de första som möter i årets utställning. Sedan följer verk av en kalifornisk konstnär och en rad nordiskt verksamma konstnärer.

Ny permanent del av Avesta Art är Björn Lövin's galleri, som har möjliggjorts tack vare gåvor från konstnärens döttrar. Björn Lövin var en av Sveriges främsta konstnärer och en betydelsefull förnyare av konstnärliga uttryck. Han deltog i Avesta Art 1997 och var under många år också bosatt i Folkärna i Avesta kommun. Björn Lövin gick ur tiden 2009. Flera av hans skulpturer och en stor målning har nu fått sin hemvist i Avesta Art.

Rendezvous är tema för Avesta Art 2010. Välkommen till möten som kan överraska, förbrylla och glädja!

Lars Åke Everbrand, kulturchef

Welcome!

”Never before has Avesta had a cultural event of this type or magnitude. ... Avesta Art will surprise and its whole concept is fairly forthright. ... wants to show the best Swedish art has to offer. ... and attract visitors from the whole country.”

A few lines from the local paper of 8 December 1994 show the vision for the art exhibition that is now being held for the ninth time, Avesta Art, first-class contemporary art in a charged meeting with the old ironworks own forceful character. In the premier summer of 1995, 26 artists took part and there were 13,680 visitors. By the second year Avesta Art had already become an international event. Including this year's participants, a total of 141 artists have exhibited.

Welcome now Kultur Avesta, the Municipality of Avesta, to a new Avesta Art. The author and friend of Avesta, Peter Curman, has introduced us to Cypriot artists in the network without boundaries Artists & Artists which brings together both Greek and Turkish Cypriots. Their thought-provoking works are the first to meet in this year's exhibition; then follows a Californian artist and a number of artists working in Scandinavia.

A new, permanent part of Avesta Art is the Björn Lövin gallery, made possible by donations from the artist's daughters. Björn Lövin is one of Sweden's leading artists and a significant innovator in artistic expression. He participated in Avesta Art in 1997 and lived for many years in Folkärna just outside Avesta. Björn Lövin passed away in 2009. Several of his sculptures and a large painting have now found a home in Avesta Art.

Rendezvous is the theme for Avesta Art 2010. We warmly welcome you to a meeting that can surprise, puzzle and please!

Lars Åke Everbrand, Cultural Manager

Rendezvous

Så länge människan har varit människa har hon valt att också uttrycka sig konstnärligt. Bildkonst tar vid där ord inte räcker till – talar genom årtusenden och över alla gränser. Konst skapar möten på mångdubbla sätt: Mellan människor, mellan kulturer, mellan material, mellan verklighet och vision.

I Avesta Art 2010 är mötena många. Här för samtidskonsten dialog med järnverkets eget starka formspråk med mäktiga ugnar, rostiga järnformationer och skimrande slaggstensväggar. Här talar konstverken till barn och vuxna, till konstvana och ovana, till inhemska och internationella besökare. Här skapas förutsättningar för dialog och debatt, om konsten och genom konsten.

Sex av årets tretton konstnärer kommer från Cypern och tillhör det pancypriotiska nätverket Artists & Artists (Konstnärer & Konstnärer). De är grekcyprioter och turkcyprioter, kolleger på den Medelhavsö, som i årtusenden har varit mötesplats för människor från olika världsdelar, olika kulturer – en verklig smältdegel. Idag är deras liv skilda åt i det delade Cypern. Formellt utgör ön sedan år 1960 en enda stat, men redan 1963 utbröt inbördes strider och året därpå kom FNs fredsstyrka med inte minst många svenska soldater. Efter en ny storkonflikt 1974 drogs gränslinjen ut, en buffertzon, övervakad av FN, för att skilja turkcypriotiska och grekcypriotiska områden åt. I deras eget hemland är möten mellan konstnärerna inte självklara. På en annan ö, Gotland, möttes de cypriotiska konstnärerna för första

gången i verkliga livet. Där inledde de ett gemensamt arbete som sedan, alla gränser till trots, har fortsatt. Mötet var arrangerat av den svenska organisationen för Konstnärliga och Litterära Yrkesutövare, KLYS. I Gotlandsdeklarationen om tolerans och samarbete tackar konstnärerna särskilt Peter Curman, KLYS dåvarande ordförande, som var eldsjelen bakom arrangemanget. Elva år senare har de gemensam utställning i Avesta. Kulturen känns inte vid några gränser. Avesta Arts samarbete med de cypriotiska konstnärerna har möjliggjorts tack vare medverkan av Peter Curman och Sveriges ambassadör Ingemar Lindahl på Cypern.

Rendezvous, möte, är Avesta Arts tema 2010. Det har – som konsten – många dimensioner. Mötet kan vara tête-à-tête, på du man hand, i upptäckarglädje. Det kan vara stort och öppet för alla. Gemensamma nämnare är allvaret och lekfullheten. Möten i Avesta Art kan vara magiska.

Rendezvous

As long as Man has been Man, he has chosen to express himself artistically. Pictorial art takes over where words fail – speak across millennia and all boundaries. Art creates meetings in a variety of ways – between people, between cultures, between materials, between reality and imagination,

At Avesta Art 2010 the meetings are many. Here there is a dialogue between contemporary art and the magnificence of the ironworks with its mighty ovens, rusty iron girders and shimmering slag-stone walls. Here art talks to young and old, to novices and aficionados, to domestic and foreign visitors. The conditions have been created here for dialogue and debate about art and through art.

Six of this year's thirteen artists come from Cyprus who all belong to the pan-Cypriot network Artists & Artists. They are Greek and Turkish Cypriots, colleagues on this Mediterranean island

that has for thousands of years been a meeting place for people from different parts of the world and different cultures – a veritable melting pot. Today they have to live separate lives on a divided Cyprus. Formally the island has been one country since 1960 but internal strife broke out in 1963 and the year after the UN peace force arrived including many Swedish soldiers. After a major conflict in 1974 a boundary line was drawn, a buffer zone, monitored by the UN that would separate the Greek and Turkish parts of the island. In their own native country meetings between the artists are not obvious. In 1999, on another island, Gotland in the Baltic, these Cypriot artists met for first time in the flesh. There they started a joint effort which has, despite all the barriers, continued since. The meeting was organised by the Swedish Joint Committee for Artistic and Literary Professionals. In the Gotland Declaration on tolerance and cooperation, the

artists especially thanked Peter Curman, the then chairman of the Committee, who was the driving force behind the event. Eleven years later they join the same exhibition in Avesta. Culture knows no boundaries. Avesta Art's cooperation with the Cypriot artists has been made possible thanks to the help of Peter Curman and the Swedish Ambassador to Cyprus Ingemar Lindahl.

Rendezvous is Avesta Art's theme for 2010. It has – like art – many dimensions. The meeting can be tête-à-tête with the joy of discovery; it can be large and open to all. The common feature is both seriousness and light-heartedness. Whatever, the meeting is certain to be magic!

Avesta Art

Avesta gamla järnverk var en gång landets nyaste och modernaste. Det var i den storskaliga industrialismens första skede – tiden när järnvägar och telefoni togs i bruk och ny teknik gjorde gruvdrift, järnframställning och skogsförädling effektiv och omfattande.

Under mer än tvåhundra år hade Avesta då varit en kopparstad som förädlade skatterna från Falu gruva och förde dem ut i världen. Nu var den gamla industristaden övergiven. Hampus August Cornelius var entreprenören som såg en ny tids nya möjligheter. Han tog initiativ till Avesta storslågverk, till Dalarnas nya järnvägar och första telefoni, till Fors sulfidfabrik och så småningom till Avestas första vattenkraftverk för elproduktion.

År 1874 tändes den första masugnen i järnverket, 1938 släcktes den sista. År 2010 är Avesta fortfarande en modern industristad. Stålverket, som inte längre behöver närheten till älven för att drivas, är internationellt ledande inom rostfritt stål och investerar för förnyelse.

År 2010 är Avesta också en ledande kulturstad. Det vackra slaggstensskimrande järnverket är sedan femton år i ny drift – som riksintressant kulturarv och arena för samtidskonst. Avesta Art förut-sätter både och. Kulturchefen vid en av Dalarnas stora regionala tidningar har satt ord på fenomenet: "Miljön gör sitt till. Det är inte galleriernas knarrande parkettgolv och viskningsbjudande förståsigghetsattityd, inte detta estetiserandets finrum där uppfostran och akademisk examen skapar barriärer som gör att stora grupper känner sig främmande. I den gamla hyttmiljön skalas konstlivet bort. Kvar blir själva konsten." (Bo Degerman, Dala Demokratens dåvarande kulturchef, 1997)

Avesta Art har placerat Avesta på konstens Sverigekarta. Åtta Avesta Art-utställningar har, hittills, visat verk av 128 konstnärer och samlat närmare 200 000 besökare. Det stora gensvaret för samtidskonst har inspirerat Avesta kommun att välja konstnärliga uttryck också för att tolka och tydliggöra industrihistorien. I martinverksopera och interaktiva gestaltningar av masugnarnas funktion förenas teknik, skönhet och lekfullhet – en satsning som är internationellt prisbelönt. Bergslagssatsningen uppmärksammar Avesta gamla järnverk som ett intressant exempel på hur industrihistoriens hus kan leva vidare i nya spännande sammanhang.

Med nya ögon ser Avestaborna och Avesta kommun nu på det anrika industriområdet Koppardalen. De vackraste byggnaderna från järnverkets epok lyfts fram och får ny betydelse som arbetsmiljö för design- och servicekontor – enligt arkitekturrådet finns här Dalarnas vackraste arbetsplats. Kontakten mellan det industriella kulturarvet och köpstaden förstärks. Under valvslagna tak i underjorden väntar kulturarvet från den äldsta industrihistorien, 1600-talets kopparbruk. År 2010 startar Avesta Art Academy med egen konstskola och värdefulla seminarier för konstnärer, curators och beslutsfattare.

Avesta gamla järnverk med Avesta Arts pulserande vitalitet är en framgångsfaktor för hela regionen.

Avesta Art

The old ironworks in Avesta was in its day the most modern in the country. This was in the first stage of large-scale industrialisation – the time when the railways and the telephone came into use and new technology made mining, iron production and afforestation efficient and extensive.

For more than two centuries, Avesta had been a copper town that added value to the treasure from the Falu mine, sending the results out to the rest of the world. Now the old industrial town was derelict. Hampus August Cornelius was the entrepreneur who saw the opportunity in this new age. He took the initiative to build a major ironworks in Avesta, Dalarna's railways and first telephones, Fors sulphite factory and eventually Avesta's first hydroelectric power station.

The first blast furnace in the ironworks was lit in 1874; 1938 the last one went out. Once again it was time for new initiatives

In 2010 Avesta is still a modern industrial town. The steelworks, which no longer needs to be near the river for its power, is an international leader in the manufacture of stainless steel and is continually investing in modernisation.

In 2010 Avesta is also a leading cultural centre. The beautiful slag-stone shimmering ironworks has been under new management for fifteen years – a part of the national cultural heritage and an arena for contemporary art. Avesta Art represents both. The arts editor of one of Dalarna's large regional newspapers has described the phenomenon: "The environment makes it. It is not the creaking parquet floors of the galleries and the let's-whisper attitude of the pundits, not aestheticisation's best room where good upbringing and academic exams create barriers that make large groups feel excluded. In the old smelting

house environment peels off the veneer of cultural life. All that is left is art itself.” (Bo Degerman, the then arts editor of Dala Demokraten, 1997)

Avesta Art has placed Avesta on the art map of Sweden. Eight Avesta Art seasons have, so far, exhibited the works of 128 artists and attracted nearly 200,000 visitors. The great responsibility for contemporary art has inspired the Municipality of Avesta to choose artistic expression to interpret and explain industrial history. Technology, beauty and enjoyment are merged in the Martin Hearth Opera and interactive demonstrations of the blast furnaces’ function – an endeavour that has received awards internationally. The efforts made in the mining district put the spotlight on Avesta’s old ironworks as an interesting example of how the buildings from industrial history can live on in a new and exciting context.

The people of Avesta and its surroundings can now see the historical Koppardalen industrial area with new eyes. The most beautiful buildings from the epoch are highlighted and given new meaning as a working environment for design and service offices – according to the architectural council the most attractive workplaces in Dalarna are to be found here. Contacts between the industrial cultural heritage and the busy town are strengthened. Beneath the vaulted roof underground awaits the cultural heritage from the earliest industrial history, the 17th century copper works. In 2010 Avesta Art Academy starts with its own art school and valuable seminars for artists, curators and decision-makers.

Avesta’s old ironworks combined with the pulsating vitality of Avesta Art ensure success in the future for the whole region.

Alla medverkande konstnärer sedan starten

Avesta Art 1995

Lars Andersson, Sverige
Åsa Andersson, Sverige
Ingemar Aulin, Sverige
Channa Bankier, Sverige
Bengt Berglund, Sverige
Kristina Bergkvist Selder, Sverige
Helene Billgren, Sverige
Max Book, Sverige
Lena Cronqvist, Sverige
Erland Cullberg, Sverige
Jörgen Fogelquist, Sverige
Enno Hallek, Sverige
Jörg Jeschke, Sverige
Peter Johansson, Sverige
Olle Kåks, Sverige
Inga-Lill Lagergren, Sverige
Edna Martin, Sverige
Suzanne Nessim, Sverige
KG Nilson, Sverige
Tomas Nordberg, Sverige
Marja Sikström, Sverige
Maud Spangenberg, Sverige
John Stenborg, Sverige
Iréne Vestman, Sverige
Eva Zettervall, Sverige
Charlotte Öberg, Sverige

Avesta Art 1997

Trine Folmoe, Norge
Meta Isæus Berlin, Sverige
Jonas Kjellgren, Sverige
Thomas Knarvik, Norge
Malin Lager, Sverige
Lisa Larson, Sverige
Björn Lövin, Sverige
Odd Nerdrum, Norge
Helmut Nyström, Sverige
Karl Axel Pehrson, Sverige
Jane Reumert, Danmark
Carl Fredrik Reuterswärd, Sverige
Lennart Rodhe, Sverige
Svante Rydberg, Sverige
Martin Wickström, Sverige

Avesta Art 1998

Johanna Aalto, Finland
Olga Bergmann, Island
Olle Bonniér, Sverige

Lars Englund, Sverige
Erik Frandsen, Danmark
Magnus Kjartansson, Island
Eva Koch, Danmark
Louisa Matthiasdottir, Island
Katarina Norling, Sverige
Bjørn Nørgaard, Danmark
Jyrki Poussu, Finland
Bjørn Ransve, Norge
Jenny Rydhagen, Norge
Bjørn-Sigurd Tufta, Norge
Rafael Wardi, Finland

Avesta Art 2000

Anna Anders, Tyskland
Frank Bauer, Tyskland
Jim Berggren, Sverige
Åsa Cederqvist, Sverige
Bea Emsbach, Tyskland
Paul Granjon, Wales
Margareta Hesse, Tyskland
Sture Johannesson, Sverige
Tia Johansson, Sverige
Anna Kindgren, Sverige
Sean O’Reilly, Wales
David Shepherd, Wales
Stig Sjölund, Sverige
Lars Wikström, Sverige
Sue Williams, Wales

Avesta Art 2002

Eugènia Balcells, Spanien
Kent Boholm, Sverige
Gloria Friedmann, Tyskland
Marcus Kiel, Tyskland
Tuula Lehtinen, Finland
Henrietta Lehtonen, Finland
Lisbeth Lind, Sverige
Gintaras Makarevičius, Litauen
Audrone Petrasunaite, Litauen
Jaume Plensa, Spanien
Egle Rakauskaitė, Litauen
Charles Sandison, Finland
H D Schrader, Tyskland
Paco Simón, Spanien
Jyrki Siukonen, Finland

Avesta Art 2004

Thomas Broomé, Sverige
Yrjö Edelmann, Sverige

Keathy Ericsson-Jourdan, Åland
Cecilia Falk, Sverige
Guy Frisk, Åland
Magdalena Hellström-Zimmermann, Tyskland
Ulrica Hydman-Vallien, Sverige
Arijana Kajfes, Sverige
Mikael Richter, Sverige
Tage Wilén, Åland

Avesta Art 2006

Modhir Ahmed, Sverige
Kjell Engman, Sverige
Torbjörn Grass, Sverige
Tina Gverovic, Kroatien
Karin Gustavsson, Sverige
Åsa Jacobson, Sverige
Mats Lodén, Sverige
Ines Matijevic, Kroatien
Ebba Matz, Sverige
Sonja Nilsson, Sverige
Ken Sato, Sverige
Johan Thurfjell, Sverige
Soile Yli-Mäyry, Finland

Avesta Art 2008

Antun Božicevic, Kroatien
Nicolas Cesbron, Frankrike
Thomas Dellacroix, Frankrike
Agnieszka Dellfina, Frankrike
Ana Husman, Kroatien
Michael Johansson, Sverige
Michael Kalish, USA
Alem Korkut, Bosnien Hercegovina
Kristina Lenard, Kroatien
Toni Meštrovic, Kroatien
Magnus Monfeldt, Sverige
Damir Ocko, Kroatien
Ivana Pegan Bace, Bosnien Hercegovina
Lala Rašćic, Bosnien Hercegovina
Britt-Marie Rydberg, Sverige
Birgitte Söndergaard, Sverige
Marko Tadic, Kroatien
Zlatan Vehabovic, Bosnien Hercegovina
Silvio Vujcic, Kroatien

Andreas Charalambous

- Ingen konstnär kan arbeta oberörd av sitt samhälle och sin samtid. Konsten är alltid ett uttryck ur konstnärens liv och speglar därmed både omvärlden och konstnärens eget förhållningssätt. Som konstnär tillfogar jag filosofiska frågor och estetiska värden som gör att andra med nya ögon kan se på sin situation – och dess hot och möjligheter.

Andreas Charalambous är född på Cypern och utbildad vid Konstakademien Sourikof i Moskva, där han sedan verkade som assisterande professor med muralmålningar som specialitet. Sedan trettio år är han ånyo bosatt på Cypern. Han har gått sin egen väg i en konstnärsgärning med stor internationell räckvidd. Han driver också en egen konstskola i Nicosia och har 1983 arbetat som gästande lektor vid The Pratt Institute i New York. 2007 blev han hedersmedlem av Konstakademien i Ryssland.

Tre teman finns i Charalambous medverkan i Avesta Art: **Antik mytologi** genom målningen "Väldtäkten på Europa" – ett verk om den europeiska civilisationens begynnelse.

Cypernproblemet. Tre målningar med kaffekoppar uttrycker ironi och sarkasm med anknytning till den nationalism, som är rot till tragedin på

Cypern och delningen av landet. Något så enkelt som en kopp kaffe kan väcka stark nationell känsla och stolthet. Det är skattretande eftersom kaffet varken är turkiskt eller grekiskt, det är etiopiskt. (Foto på sid. 4.) I tre verk från serien "Travacounta Cypria" har ett stenigt landskap inspirerat konstnären till ett erotiskt och humoristiskt formspråk. Verken berör olika influenser på cyprioter – förhistorisk och antik tid, delningen av landet och hoppet om ett enat Cypern.

De svenska verken. Andreas Charalambous har en lång relation till Sverige och till svensk kultur. Han har gjort scenografi och scenkläder till både "Karlsson på taket" och "Fadren". De två teaterstudierna i Avesta Art är rekonstruerade i år. De första verken brann 2006 när en eldsvåda i konstnärens ateljé förstörde mer än 1700 av hans verk. Han har även arbetat med konstnärer i Gällivare och ställt ut tillsammans med Olle Martinsson. 1999 deltog han i pancypriotisk workshop på Gotland där han också har ställt ut. Vid sitt första besök i Avesta i december 2009 tecknade Charalambous mycket. Med inspiration från teckningarna har han målat de fem Avestalandskap som nu visas i Avesta Art. (Foto på sid. 41.)

"No artist can work untouched by the society or age in which he lives. Art is always an expression of the artist's life and therefore reflects both the world around and the artist's own point of view. As an artist I add philosophical issues and aesthetic values so that others can see their situation – its threats and opportunities – with new eyes."

Andreas Charalambous was born in Cyprus and studied at the Sourikof Academy of Art in Moscow where he then worked as an assistant professor of painting specialising in murals. He returned to Cyprus thirty years ago. He studied classical painting and has chosen his own path in his artistic work on a large international scale. He also runs his own school of art in Nicosia. He worked as a visiting lecturer at the Pratt Institute of New York in 1983. In 2007, he became an honorary member of the Russian Academy of Art.

The focus in Avesta is on three aspects: **Ancient mythology** with "The Rape of Europe",

a work about the beginning of the civilization of Europe. **The Cyprus problem.** The irony and sarcasm of the coffee triptych makes a mockery of nationalism, which is the beginning of the tragedy and division of Cyprus. Something as unimportant as a cup of coffee can become the source of strong national feelings and pride. The humour lies in the fact that coffee is neither Turkish nor Greek, but Ethiopian. (Photo at page 4.) The three works from the series "Travacounta Cypria", where a stony landscape in North Cyprus inspired the artist to speak with eroticism and humour, are about the different influences on the people of Cyprus – from pre-historical and ancient times, through the destruction, and finally to the hope of an united Cyprus.

The Swedish works. Charalambous has a long relationship with Sweden and Swedish culture. In 1988, he made the sets and costumes for the children's performance of "Carlson on the roof" by Astrid Lindgren at the state theatre of Cyprus. In 1992,

he made the same for the play "The Father" by August Strindberg at Teatro Ena in Nicosia. The two theatrical studies in the Avesta exhibition are re-created in 2010. The first studies were burnt in 2006, when a fire in the studio of the artist destroyed more than 1700 of his works. As a result the costumes of the two plays are shown in saved photos.

In 1993, Charalambous worked for three weeks in an art colony in Gällivare. In 1996, he took part in a two-man exhibition in Nicosia: "Cyprus of a Swedish artist Olle Martinsson and Sweden of Andreas Charalambous." In 1999, he participated in an artistic workshop in Visby at Gotland with other Cypriot artists and in 2003, in an exhibition in Visby with Emin Cizenel.

Now Avesta... He made a lot of drawings on his first visit in December 2009. From the drawings he painted the five Avesta landscapes, they are on show in the Avesta Art. (Photo at page 41.)

Panicos Chrysanthou

- Mina filmiska verk i Avesta Art utgår från Cyperns erfarenhet av krig. Jag vill visa det allmänmännsliga hos både grekcyprioter och turkcyprioter. Här finns samtidigt min kritik av fanatism och nationalism.

- I århundraden hade människor levt tillsammans på Cypern. Kriget och delningen av landet tvingade hela byar att bryta upp och flytta till andra bygder. En orubblig gräns skapades. Familjer, som i generationer hade varit grannar, vänner och arbetskamrater, skulle plötsligt se varandra som fiender. Alla post- och telefonförbindelser bröts. Möten är förbjudna. Kontakt får absolut inte förekomma. Vilken logik finns? Hur anpassningsbar är människan? Frågorna är många.

Panicos Chrysanthou är född på Cypern. Han har examen i litteratur och filosofi från universitet i Aten och har i hela sitt vuxna liv arbetat med film som regissör och producent. Han har även verkat som journalist och filmkritiker och är idag samordnare vid det cypriotiska filmarkivet.

Verket "A Detail in Cyprus" (En detalj i Cypern) är ett vackert, sorgset och ändå hoppfullt porträtt av Cypern som det en gång var och som det skulle kunna vara om inte kriget hade förstört så mycket av den gamla kulturen. Filmen är fylld av poesi, historia och medmänsklighet.

Verket "Our wall" (Vår mur) skildrar gränsen som skiljer människorna på Cypern från varandra. Vid ett hemligt möte på ett hotell i den buffertzon som kontrolleras av FN startar Panicos Chrysanthou, som är grekcypriot, och hans turkcypriotiske kollega, filmaren Niyazi Kizilyurek, en resa som låter oss möta människor, förenade av samma historia och samma smärta, men nu hänvisade till det kluvna Cypern. Den tredje filmen, "Akamas", ställer frågor om etnicitet och religion på sin spets. Ett ungt älskande par delar både uppväxtåren och den stora kärleken – nu utsätts de för starkt tryck att skiljas åt.

Panicos Chrysanthou visar även serier av foton, tagna från 1976 och fram till idag. Temat är "Berättelser från Ingenmansland" (Stories of the No Man's Land) och här får vi möta ett redan uppdelat Cypern och dess lämningar av det liv som en gång var, människors vardagliga berättelser och orter som ödelades av kriget. Också i det sorgliga finns en meditativ verkan. Kanske föds här tankar om förändring och försoning.

"My cinematographic work at Avesta Art is based on Cyprus's war experiences. I want to show the common humanity of both Greek Cypriots and Turkish Cypriots. At the same time it includes my criticism of fanaticism and nationalism."

"For centuries people had lived in harmony together on Cyprus. The war and partition of the country compelled whole villages to tear up their roots and move to other areas. An inflexible boundary was created. Families who had been neighbours, friends and workmates for generations were suddenly required to see each other as enemies. All postal and telecommunications were severed. Meetings were forbidden. Contact should on no account take place. Where's the logic? How adaptable are people? The questions are many."

Panicos Chrysanthou was born on Cyprus. He has a degree in literature and philosophy from Athens University and has worked his whole life as a director and producer. He has also worked as a journalist and film critic and is today coordinator of the Cypriot film archives.

His work A Detail in Cyprus is a beautiful, melancholy but still hopeful portrait of Cyprus as it once was and as it would have been had not war destroyed so much of its ancient culture. The film is filled with poesy, history and human compassion.

Our wall portrays the boundary that separates people on Cyprus from one another. At a secret meeting held in a hotel in the buffer zone controlled by the UN, Panicos Chrysanthou, who is a Greek Cypriot, and his Turkish Cypriot colleague, film maker

Niyazi Kizilyurek, start a journey that allows us to meet people, united by the same history and same pain but now consigned to a divided Cyprus. A third film, Akamas, brings questions about ethnicity and religion to a head. A young couple of lovers share both their formative years and their great love – and are now put under enormous pressure to separate.

Panicos Chrysanthou also displays a series of photographs taken between 1976 and the present time. The theme is Stories of No Man's Land, and here we are confronted by a Cyprus that is already divided and the remains of the life that once was, peoples' daily stories and places destroyed by the war. Even in this melancholia there is a meditative effect. Maybe thoughts about change and reconciliation are conceived here.

Emin Çizenel

- I två parallella formationer är de på marsch för freden – tjugosex svenska FN-soldater från bataljonen på Cypern och tjugosex terrakottasoldater från den cypriotiska armé som gav sig ut på sitt senaste uppdrag långt före vår tideräknings början. Tillsammans axlar de en universell angelägenhet – att skapa fred på jorden. Verket visas för första gången i Avesta Art.

Emin Çizenel är född på Cypern och utbildad vid konstakademien i Istanbul. Han har forskat i visuell konst i Wien och verkat ett år som artist-in-residence i New York. Samma år som han tog sin magisterexamen vid akademien bröt kriget på Cypern ut. Den unge konstnären kom hem till ett land i kaos. Hans familj levde i flyktingläger. Stora befolkningsomflyttningar tvingades fram genom masstransporter. Emin Çizenels konstnärsgärning omfattar nu mer än trettio år och rymmer olika uttryckssätt – måleri, skulptur, videokonst och multimediainstallationer.

- Konstnärens eget sammanhang är bara en inramning, säger Emin Çizenel. Konstens utmaning är att övervinna alla gränser – att sträcka

sig bortom talade språk, över nationers rågångar och olika tidsepoker. Pablo Picassos målning "Guernica" är ett inspirerande exempel. Utifrån en specifik situation lyfter den fram krigets fasansfulla följder – så allmängiltigt att verket lika starkt talar till oss som lever nu som det gjorde i sin samtid. Oavsett var och när, ska människor kunna läsa konstverket – förstå dess generella och universella motiv.

Emin Çizenels verk i Avesta Art är en installation i gigantiskt format och samtidigt en ömsint, vacker saga. Situationen på Cypern ger en bakgrund, men verket talar allmängiltigt om identitet, förtroende och fred. I samförstånd över millennier möts soldater i ett hemligt, gemensamt uppdrag att förnya alla förutsättningar för människors samexistens – på en fri och oberoende ö, på ett och samma jordklot. Kartan är den vackraste som finns över Medelhavet. Ändå råder inget tvivel. Multikulturella hjältar behövs i vår komplexa värld.

"In two parallel formations they march for peace – twenty-six UN soldiers from the battalion on Cyprus and twenty-six terracotta soldiers from the Cypriot army who went on a mission long before the start of our era. Together they shoulder a universal concern – creating peace on Earth. The work is on show for the first time at Avesta Art."

Emin Çizenel was born in Cyprus and studied at the Academy of Art in Istanbul. He carried out research into the visual arts in Vienna and was Artist-in-Residence in New York. The war in Cyprus broke out in the same year that he received his bachelor's degree from the academy. The young artist came home to a country in chaos and found his family living in a refugee camp. Major relocation of the population took place through

mass transportation. Emin Çizenel's artistic work now covers more than three decades and various forms of artistic expression – painting, sculpture, video art and mixed media installations.

"The artist's own context is just a frame," says Emin Çizenel. "The challenge with art is to overcome all boundaries – to stretch beyond the spoken word, across national frontiers and different epochs. Pablo Picasso's Guernica is an inspiring example. From one specific event, it emphasises war's ghastly results so universally that the work makes as great an impact on us now as it did when it was first painted. Irrespective of where and when, people should be able to read a work of art, first its general and then its universal message."

Emin Çizenel's work for Avesta Art is an

installation of gigantic proportions at the same time as being a tender, beautiful story. The situation on Cyprus provides the background but the work is universal in its message of identity, trust and peace. Agreeing across the ages, the soldiers meet in a secret, common commission to renew all the conditions for coexistence between peoples on a free and independent island on one and the same globe. The map is the most beautiful one imaginable of the Mediterranean. Even so there is no doubt: heroes who cross cultures are necessary in this complex world.

...ar det inte längre någon so
 att skaffa sig nya vanor på my
 Uppdraget är slutfört. Roddarna
 resan varit lång eller kort har ös
 historien utformas med nya mul
 "samtida konst" produkt och äve
 Emin Cizenel

Pola Hadjipapa McCammon

- Mitt konstnärliga arbete är en resa där andra inbjuds att vara med. Länges har jag samlat människors minnen – foton och berättelser – som får tala genom mina verk. I egna målningar och collage tillför jag tolkningar och kommentarer. På oskrivna blad kan besökaren själv teckna ned ögonblick eller skeden som har varit viktiga i det egna livet. Gamla främmande foton kan lyfta tanken på färd – väcka minnen och ge associationer.

Pola Hadjipapa McCammon är född på Cypern och utbildad vid konsthögskolor i Maryland, USA, och i London. Viljan till kommunikation finns alltid i hennes arbete där måleri och blandteknik är bärande verktyg. Under några år bodde hon i Spanien och Venezuela – och inspirerades av en kulturvärld, full av färger och energi.

- Foton från förr ger oss historiektioner. De för oss med på en resa i tiden. Fotot berättar genom sitt motiv och sin gestaltning. Att det har sparats och vårdats är i sig en berättelse. Många foton var kära skatter som ramades in och ställdes fram eller gömdes under kudden. När den som äger fotot går ur tiden, blir det ofta allmänt viltbråd på loppmarknad – anonymt för mig och ändå så värdefullt som en bild av

människan och det mänskliga. Tanken är fri. En okänd medmänniska inbjuder mig att föreställa mig, att undra och att drömma.

I Avesta Art kan besökaren stiga in i installationen "The Dreammaker" – den som gör drömmar. I lager på lager av pappersvåder finns människors tankar och drömmar nedtecknade. Det understa lagret härrör från verkets start i Nicosia i november 2009. De nyare våderna är illustrerade av Avesta Arts besökare. Installationen är i ständig utveckling och förutsätter mångas medverkan. Antonis Antoniou har – särskilt för detta verk – komponerat musik som vill locka fram ro och drömmar. En serie foton visas i bildspel. I långa band av målningar och collage både inne i och på fasaden till "The dreammaker" talar konstnären själv till oss – länkar samman okända människors liv i svunnen tid med oss och vår samtid. Hela installationen är ett pussel av ansikten, själar, liv, berättelser och energier. Säkert blir vi påminda om personer och händelser i våra egna liv. Pola Hadjipapa McCammon vill få oss att minnas, fantasera och drömma.

"My artistic work is a journey where other people are invited to join me. I have collected people's memories – photos and stories – that speak through my work. My paintings and collages contain my interpretations and observations. On blank sheets visitors can note the instant or period that was important in their lives. Old, unfamiliar photos can cause the imagination to take off – awake memories and associations."

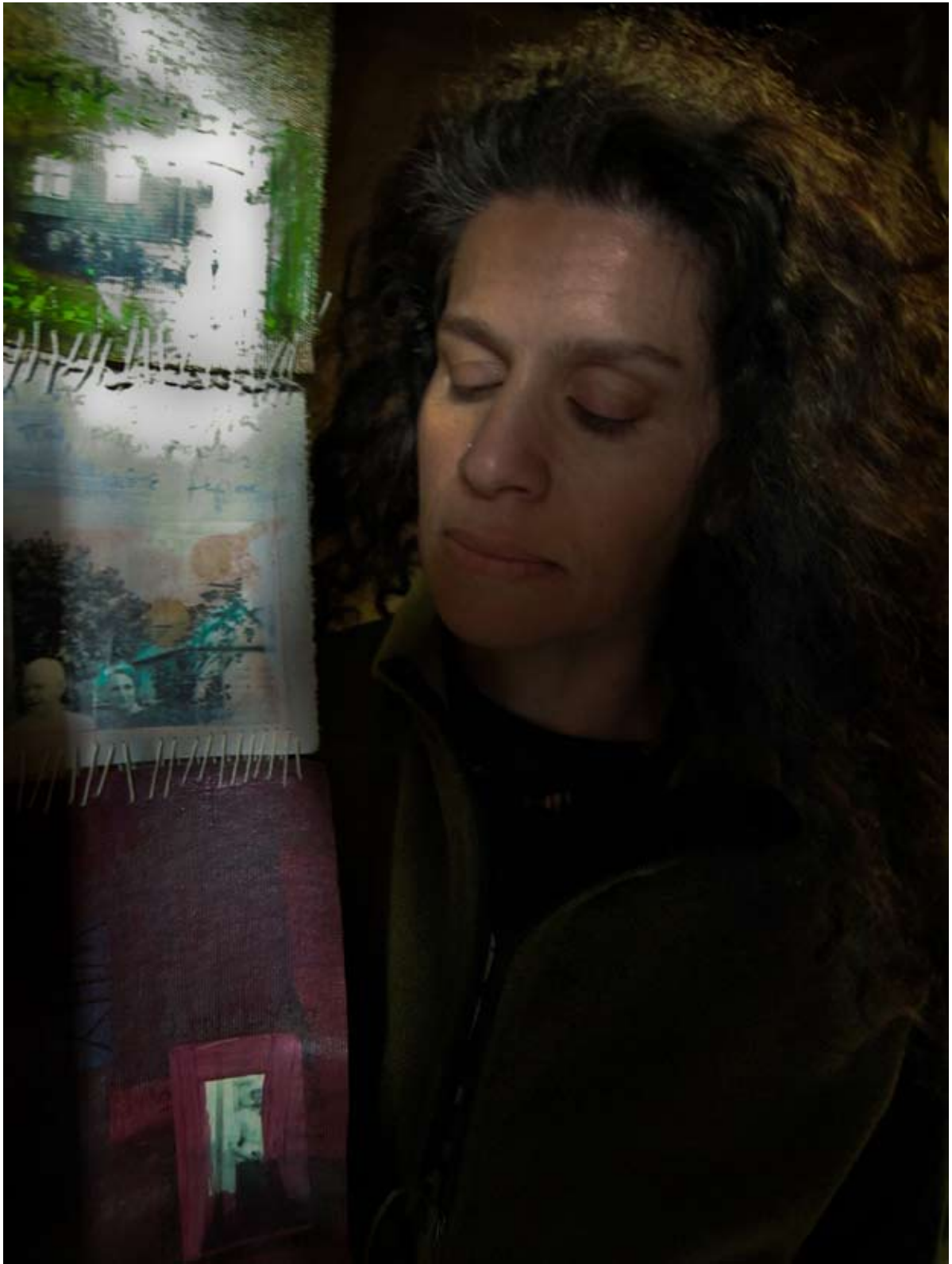
Pola Hadjipapa McCammon was born on in Cyprus and studied at art colleges in Maryland, USA, and London. Her work, where painting and mixed media are the main tools, always displays the will to communicate. She lived for several years in Spain and Venezuela – and was inspired by cultures full of colour and vitality.

"Photos from the past are history lessons. They

take us on a journey through time. The motif and design in a photo tell a story. That they have been saved and cared for is a story in itself. Many were treasured possessions that were framed and put on display or concealed under a pillow. When the owner passed away the photo became fair game at a flea market – anonymous for me but even so valuable like a picture of the person and humanity. It sets the imagination free. An unknown fellow man invites me to visualise, to wonder and to dream."

The visitor to Avesta Art can enter The Dreammaker – an installation that creates dreams. People's thoughts and dreams are recorded in layer upon layer of lengths of paper. The bottom layer comes from the work's origins in Nicosia in November 2009. The latest are illustrated by visitors to Avesta Art. The installation is continually

evolving and assumes the participation of many people. Antonis Antoniou, a sound artist also from Cyprus, has – especially for this work – composed music that induces calm and dreams. A series of photos, including pages of the artist's sketchbooks and paintings, make a multi-slide presentation. The artist herself talks to us in several long strips of paintings and collages both inside and on the façade of The Dreammaker linking together the lives of unknown people from bygone times with us and the present. The whole installation is a puzzle of faces, souls, lives, tales and energies. We are almost certainly reminded of people and events from our own lives. Pola Hadjipapa McCammon wants us to remember, fantasise and dream.

Serap Kanay

- Grundtanken i mitt arbete är att berätta kvinnors historia som ett sätt att erbjuda en alternativ historia. (Serap Kanay leker här med det engelska ordet för historia, "history", som med ett extra s skulle betyda "hans berättelse". Hon vill själv berätta her/story – hennes berättelse – och ge alternativ historia en röst.)

- Jag har länge ställt frågan om vilka berättelser som har fått vara med när historien skrevs. Med andra ord, att se på världen med utgångspunkt att vara "den andra". Jag själv är "den andra" – som kvinna i mansdominerad värld, som svart person i en värld dominerad av vita, som ensamstående mor med en dotter som växer upp utanför en kärnfamilj. Dessutom är jag "den andra" som konstnär, en kreativ kommentator i en värld präglad av konsumism, "den andra" som en närande, medkännande människa som djupt bryr sig om Moder Jord och hennes knappa resurser i ett samhälle med växande girighet och kommersialism.

Serap Kanay är född i Famagusta på Cypern. Hon har bott många år i England och fick sin högre konstnärliga utbildning under fem år i London. År 2000 flyttade hon tillbaka till Cypern, där hon både som konstnär och i rollen som samhällstolkare utforskar det afrikanska arvets närvaro och betydelse.

"My work in concept is about telling her/story as a way of offering an alternative hi/story. I have long posed the question as to which stories have been included in the making up of hi/story. In other words, looking at the world from the standpoint of the 'other'. I, Myself the 'other', as a woman in a male dominated world, the 'other', as a black person in a predominantly white world, the 'other', as a single mother raising a daughter outside the traditions of a nuclear family. I am the 'other' as an artist, a creative commentator in a world dominated by consumerism, the 'other' as a nurturing, compassionate person who cares deeply for the Mother Earth and her scarce resources in an increasingly greedy and commercial society."

Serap Kanay was born in Famagusta, Cyprus. She has lived many years in England and studied art

for five years in London. In 2000 she moved back to Cyprus where she researches into the presence and significance of African heritage both as an artist and as a social commentator.

"My work is about bringing what has been kept 'outside' into the centre of 'inside'. For Avesta Art I have created a 'Monument', a piece of work I have been thinking about for almost three years. I had the idea of telling the stories of people whose names do not normally get placed on a 'monument' as well as questioning the role of monuments in our lives; what purpose do they serve, who are they really for? Having the monument inside will take away the isolation of monuments traditionally placed outside."

Serap Kanay's work is fixed directly to the sturdy walls of the ironworks. The wall on both sides features

- Mitt arbete handlar om att föra in det som har hållits utanför till centrum av det som är innanför. För Avesta Art har jag skapat "Monumentet", ett verk som jag har tänkt på i åtminstone tre år. Jag bärs av idén att förmedla berättelser från människor, vars namn normalt inte förekommer på monument, och att även ifrågasätta monumentens roll i våra liv; vilka syften tjänar de, för vilka finns de egentligen till? Att ha det inomhus tar bort den isolering som finns hos monument, traditionellt placerade utomhus.

Serap Kanays verk är fogat direkt på en av järnverkets stabila murar. Murens båda sidor gestaltar berättelser från olika delar av hennes liv med sociala, sociopolitiska, historiska och traditionella anknytningar till både grekcyprioter och turkcyprioter. "Monumentet" syns först ovanifrån. För att se helheten måste besökaren gå runt verket – sluta cirkeln – vilket i sig är ett vitalt inslag i konstnärens sätt att arbeta. På sin plats i Avesta Art är verket också en länk mellan konstnärliga uttryck av grek- och turkcyprioter – bandet till Cyperns afrikanska arv. Serap Kanay visar även "The Fire" (Elden).

- Mina installationer är till för upplevelser, inte betraktande, eftersom de också uppmuntrar delaktighet från besökarna, vilket i sin tur väcker till liv deras alternativa berättelser.

'stories' from different eras of her life with social, socio-political, historical and traditional connections to both the Greek and the Turkish Cypriots. The monument is first seen from above but to see the work in its entirety the visitor then has to walk around it – complete the circle – which in itself is a vital feature of the artist's way of working. The placing of the work in Avesta Art also creates a link between the artistic expressions of the Greek and Turkish Cypriots through their connection to the artist, the connection to the African heritage of Cyprus. Serap Kanay is also showing her work "The Fire".

"My installations are there for 'experiencing' and not viewing because they also encourage participation by the person 'experiencing' the art work which in turn evoke their alternative stories."

Anber Onar

- Genom det här projektet vill jag se igenom den synbara ytan, ställa frågor och starta debatt. Eftersom samma händelse kan ses med olika ögon beroende på tid och vidsynthet i kultur och historia, är det viktigt att öppna för alternativa möjligheter till tolkning. Jag är också intresserad av människors gensvar och hur de förändrar sina perspektiv när de möter mina installationer. Konsten är en väg att uppfatta och omvandla världen, både för konstnären och för besökaren som deltar.

Anber Onar är född på Cypern och utbildad i konst vid universitet i bl.a. Florida, New Jersey och New York. Utställningslistan är lång och omfattar inte minst konst i form av performances i både Europa och USA. Hon har även undervisat i konst, konsthistoria, kommunikation och mediastudier samt grafisk design och interiör arkitektur vid universitet i Turkiet och på Cypern.

Två kärlekssånger möts i Anber Onars installation i Avesta Art – båda är sjungna på turkiska, men de spelades mot varandra i radio av turkcypriotiska och grekcypriotiska stationer under konflikten. "I've waited but you haven't come" (Jag har väntat på dig men du har inte kommit) får till svar "One night, I may just come, unexpectedly!" (En

natt, kommer jag kanske, oväntat!). I cypriotiskt sammanhang får de lyriska kärleksorden en djupare mening; verkets rymd, där musiken och lyriken möts, är på samma gång en plats för dialog och en plats för åtskillnad.

Verket är även en gestaltning av en konflikt eller ett krigsspel från en buffertzon – och från en försoning. De rytmiska tonerna från en ottomansk marsch återkallar marscherande soldater till krig och minner samtidigt om en sfär, där människor med olika trosinriktningar och etnicitet kunde leva tillsammans. Extra krydda tillförs genom en antydan av erotikens ljud från det förlösande klimax som brukar kallas "att komma". Det dramatiska mötet – och separationen – sker vid en vit duk, där två filmer med rörliga silhuettgestalter samtidigt projiceras.

- Två språk, två tonsättningar, två projektioner, två sidor, men en scen, en yta och samtidigt oändliga möjligheter, säger Anber Onar. Allt beror på hur vi ser det. Konflikt och harmoni samexisterar alltid, och om vi väljer att agera på det ena eller det andra sättet är upp till oss som iakttagare.

"Through this project I would like to move beyond the surface of the visible, raise questions and start a debate. Because the same event can be seen from different perspectives depending on the time and space of culture and history it is important to open up alternative possibilities of interpretation. My interest is also in how people respond and change their perceptions when they are confronted with my installations: art is a way of perceiving and transforming the world, both for the artist and for the viewer who participates in it."

Anber Onar was born in Cyprus and studied art at universities in Florida, New Jersey, and New York. Her list of exhibitions is long and covers not least art in the form of performances in both Europe and the USA. She has also lectured in art, art history,

communication and media studies, graphic design and interior architecture at universities in Turkey and Cyprus.

Two love songs meet in Anber Onar's installation at Avesta Art – both sung in Turkish but played against each other on the radio by the Turkish and Greek Cypriot communities during a time of conflict. I've waited but you haven't come is answered by One night, I may just come, unexpectedly! In the context of Cyprus these lyrical words of love have a deeper meaning: the space of the work where the music and lyrics meet is at the same time a place of dialogue and a place of separation. It is simultaneously the theatre of conflict or of a war game, of a buffer zone, and of reconciliation. The rhythmic tones of an Ottoman march recall both the

march of soldiers to war and a realm where peoples of different faiths could live together. Adding extra spice to the drama is the suspicion of erotic sounds from the climactic release that is usually called 'coming'. This dramatic meeting/separation takes place on a white screen where two films with moving silhouettes are projected simultaneously.

"Two languages, two musical settings, two sides, but one stage, one surface; and at the same time endless possibilities," says Anber Onar. "Everything depends on how we see it. Conflict and harmony always co-exist, and the choice of acting on one or the other is up to the perceiver".

Karin Amnå-Lindberg

- Kvinnors gestalter och erfarenheter återkommer i mina verk. Världen tränger sig på, och det är särskilt kvinnornas villkor som griper tag i mig. Flickor och kvinnor utsätts för våld, förnedras och förtrycks. Kvinnors arbete osynliggörs. Oavsett land och kultur bär många kvinnor samma slags börda. Vi kvinnor är också dem som främst för det textila arvet vidare. I mitt konstnärliga skapande finns gemensamma nämnare mellan motiv och material.

Karin Amnå-Lindberg är född i Karlskoga, uppvuxen i Ludvika och sedan många år verksam i Gävle. Hon arbetar med textilkonst, de senaste tjugo åren med lin som material.

Värnlösa och sköra kroppar, formade i lin, träder fram i det gamla järnverkets dunkel. Karin Amnå-Lindberg skapar ett – på ytan – brutalt möte mellan spröda flickgestalter och den hårda miljön som en gång var männens arbetsplats och som i sig har starka maskulina uttryck.

- Flickorna sluter sig i en ring och ger varandra kraft. De visar ett trots – förmedlar både skönhet och styrka. Det finns värdighet i deras

närvaro. Också förr var kvinnors verk viktiga i järnverket – kvinnor hade sytt linskjortorna som männen bar och kvinnors vardagsbragder gav förutsättningar för männens arbete.

Verket "Elegi", sorgesång, visar stycken av liv, där svärtan i livet kontrasteras av pulserande röda EKG-kurvor som bekräftar att livet fortgår. Även här ser konstnären samband med järnverket. Det var inte bara sot och möda, ljuset fanns i vitglödande järn, i försörjning och i framtidsstro.

Dialogen mellan svärta och ljus är väsentlig i Karin Amnå-Lindbergs verk. Linets ömsom grova, ömsom blanka uttryck kommer väl till pass. Även dystra erfarenheter kan ta gestalt i ljusa uttryck. Många av hennes verk finns i kyrkor, bland annat har hon gjort kåpan och mitran som bärs av biskopen i Stockholm. När vävstolen inte räcker till för Karin Amnå-Lindbergs konstnärliga uttryck tar det skulpturala vid.

"Women and their experiences reoccur in my work. The outside world forces itself upon us and it's the conditions for women that move me. Women and girls are victims of violence, are humiliated and oppressed. Women's work is ignored. Irrespective of the country or the culture, women carry the same sort of burden. It is primarily we women who carry on the textile art. In my artistic creativity there is a common denominator between motive and material."

Karin Amnå-Lindberg was born in Karlskoga, grew up in Ludvika and has worked in Gävle for many years. She works with textile art, the last twenty years using flax.

Defenceless and frail bodies made from flax appear in the gloom of the old ironworks. Karin

Amnå-Lindberg creates what on the surface appears to be a brutal meeting between brittle girls' figures and the tough environment that was once the men's workplace and which in itself has a strong masculine appearance.

"The girls form a circle and give each other strength. They are defiant, convey both beauty and power. There is dignity in their presence. Women's labour was also important in the old days in the ironworks, they had sewn the linen shirts the men wore and their daily exploits were the foundation for the men's work."

Her work Elegi, a lament, shows a part of life where the dark side of living is contrasted by pulsating red ECG curves that prove life goes on.

Even here the artist sees a connection with the ironworks. It is not just soot and drudgery, there is light in the white-hot iron, in the support and in the belief in the future.

The dialogue between darkness and light is essential to the work of Karin Amnå-Lindberg. Flax's partly coarse, partly smooth appearance is highly suitable. Even bad experiences can be represented in light works. Many of her works can be found in churches such as the robe and mitre carried by the Bishop in Stockholm. When the loom does not cope with Karin Amnå-Lindberg's artistic expression, sculpture takes over.

Jan Cardell

Gyllene gräs glimmar i en dunkel järnverkssal. Högvuxna stjälkar med spensliga ax, smala bladverk och vippor trotsar stenläggningarna, bekräftar livets kraft. Det spritter i grässtråna som plötsligt tar ton. En gräsorkester spelar upp sina mångskiftande verk – komponerade i stunden, i interaktion med besökarna. Jan Cardells verk bär namnet "Osiris" – efter en egyptisk fruktbarehets- och sädesgud som personifierade pånyttfödelse.

Jan Cardell är född i Göteborg och utbildad vid Konstindustriskolan där. Redan som mycket ung var han intresserad av programmering – av styrtekniken som får verktyg att utföra ett visst arbete. Han inledde studier i industridesign, valde modigt ny inriktning och fullföljde sin examen på skolans metallkonstlinje. Skulptur, interaktivitet och musikalitet är bärande i hans konstnärliga arbete.

- Allt är en del av naturen – även det som människan tillverkar. Naturen är uppbyggd av små beståndsdelar som alla har sin funktion i ekosystemen. Påverkan i en gen påverkar helheten. Livets kretslopp förutsätter att allt kan återföras till naturen – bli resurser på nytt.

Jan Cardells verk hör hemma i naturen, både enligt hans egen bild av vad natur är och ofta även i motivval och gestaltning. Bakom skulpturerna finns noggrant utarbetade system för verkens rörelse och vilka impulser som ska styra dem. All programmering görs av konstnären själv medan Tomas Nilsson hjälper till med elektronisk hårdvara. I Avesta Art finns, utöver "Osiris", en skulpturgrupp med skalbaggar, en blomorkester och verket Pin-pong.

- Varje del av mina verk har en funktion. Även det funktionella kan vara uttryck för konstnärlighet och skönhet. Besökaren blir en dirigent till verkens musik. Slumpen spelar också sin roll eftersom besökaren inte känner till styrmekanismernas hemligheter. Min vision är att ta ett steg vidare, att göra även bilden till en del av interaktiviteten så att besökaren kan förnya det visuella.

Jan Cardells allra första gräsorkester presenterades hos företaget Glenfiddich i Skottland och en annan är permanent placerad i biblioteket i Alexandria. Han har gjort konstverk bland annat för Högskolan Malmö och Konstmuseet i Göteborg.

Golden grass glimmers in the gloomy ironworks hall. Tall stems with slender ears, thin leaves and tufts defy the paving stones, confirming life's vigour. The blades of grass quiver and suddenly strike a chord. A grass orchestra plays its varied work – composed as you wait, in interaction with the visitor. Jan Cardell's work is called Osiris after the Egyptian god who personified rebirth and came to represent budding vegetation and fertility.

Jan Cardell was born in Gothenburg and studied at the School of Design and Crafts there. At an early age he became interested in programming control equipment that makes tools perform certain functions. He started studying industrial design, had the courage to change courses and qualified in the school's course of metal art. Sculpture, interactivity and music are at the core of his artistic work.

"Everything is a part of Nature, even manmade things. Nature consists of small components each of which is an integral part in the ecosystem. Anything that affects one aspect affects the whole. The cycle of life is based on everything being restored to Nature and becoming new resources."

Jan Cardell's work belongs in Nature, both according to his own view of what Nature is and often in the choice of motif and design. Behind his sculptures lie carefully planned systems for the movement of the work and the impulses that will control them. The artist does all the programming himself while Tomas Nilsson helps with the electronic hardware. Apart from Osiris there is a group sculpture with beetles a flower orchestra and the work Pin-pong.

"Each part of my works has a function. Even

functional things can be an expression of art and beauty. The visitor becomes the conductor of the work's music. Chance also plays a role as the visitor knows nothing of the control mechanism's secrets. My vision is to take it a step further and even make the picture a part of the interactivity so that it is renewed by the visitor."

Jan Cardell's very first grass orchestra was first exhibited at the company Glenfiddich in Scotland and an other is permanent placed at the library in Alexandria. He has created works of art for the University College in Malmö and the Museum of Art in Gothenburg.

Brad Howe

- Mobiler lockar fram barnet inom oss. Det finns något lekfullt och glädjerikt i en skulptur som rör sig med luftdraget – en lätthet som i sig förmedlar frihet och befrielse. Jag vill att mina konstverk ska väcka optimism, att de ska inspirera människor att se möjligheter och tillvarons ljusa sidor.

Brad Howe är född i Kalifornien och sedan tjugofem år verksam som konstnär. Som ung studerade han internationella relationer och latinamerikansk litteratur. Han lärde sig portugisiska och spanska och kom till staden San Paulo i Brasilien.

- Jag ville förändra världen, påverka samhället, medverka i globala uppdrag för att hjälpa till att skapa en bättre värld. Jag ville bli FNs utsända. Vänner som studerade konst och arkitektur tog mig med på äventyr i sammanhang som jag inte kände alls – Latinamerikas konstutställningar och färgsprakande kulturarv. Där väcktes min lust att verka med konsten som verktyg. Mina första verk var just mobiler och den första utställningen hölls i Rio de Janeiro 1986.

Brad Howe säger att han då inte var förtrogen med vare sig konst eller konsthistoria. Utifrån sin känsla skaffade han sig kunskaper och

började skapa. Hans signum är idag stora färgrika skulpturer i rostfritt stål och aluminium, ofta i abstrakta geometriska fyndiga former. Som konstnär vänder han på dystra samhällsperspektiv – väljer att ge form åt känslor som hoppfullhet och humor.

- Skulpturerna är komponerade med livsglädje, för att fira att skönhet och lycka också finns. I många verk är rörelsen vital. Konsten kan förmedla energi och kommunicera lika väl med ett barn som med en mormor. Jag vill inspirera människor till positiva tankar – till att se möjligheter och ta tillvara goda framtidsutsikter. Jag vill att konst ska entusiasmera.

Nästan alla verk i Avesta Art är unikt gjorda för denna industrihistoriska miljö. Glada gula blad glänser och ger skuggspel i en sju meter hög mobil. Skulpturer på golvet tar sig oförutsägbara uttryck – som i ett nytt alfabet som skriver nya sanningar. Brad Howe är en produktiv konstnär som 2010 medverkar i femton utställningar i fyra världsdelar. Avesta Art motiverar hans första Sverigebesök.

“Mobiles bring out the child in us. There is something playful and fun in a sculpture that moves on a breath of air – a lightness that communicates freedom and release. I want my works to convey optimism, that they should inspire people to see the opportunities and the light side of the world around.”

Brad Howe was born in California and has worked as an artist for twenty-five years. When young he studied international relations and Latin American literature, learned Portuguese and Spanish and went to Sao Paulo in Brazil.

“I wanted to change the world, affect society, work with global efforts to help create a better world. I wanted to be a UN emissary. Friends who studied art and architecture took me on an adventure in a context with which I was not at all familiar, Latin

America’s art exhibitions and brilliantly coloured cultural heritage. This awoke a need in me to work with art as a medium. My first works were mobiles and my first exhibition was in Rio de Janeiro in 1986.”

Brad explains that he was not at all familiar with either art or the history of art. Based on his feelings, he acquired the knowledge and began creating. Today his forte is large, richly decorated sculptures in stainless steel and aluminium, often with ingenious abstract geometrical shapes. As an artist he turns depressing social subjects into shapes that express feelings like hopefulness and humour.

“My sculptures are composed with vitality and celebrate beauty. Their structures are composed with actual or implied kinetic properties aimed at

exposing energised movements between connection and disconnection, as well as between strain and serenity.”

Nearly all the works at Avesta Art have been especially created for this historical industrial environment. Happy yellow leaves shine and create a shadow-play in a seven-meter high mobile. The sculptures on the floor take on unpredictable forms – like a new alphabet used to write new truths. Brad Howe is a positive artist whose work is on show at fifteen exhibitions in four continents around the world. Avesta Art is his first chance to visit Sweden.

Anders Hultman

Ansikten, ansikten, ansikten... 66 gestalter träder fram i hyttans dunkel. Nästan alla bär mänskliga drag. Allvarsamma, uppfordrande, skräckslagna eller väna blickar söker kontakt. Några ögon lyser av förväntan och glädje. Några blickar viker undan, markerar distans eller utsatthet. "Song of sand" är en samling fristående verk som i Avesta Art blir till en installation.

Anders Hultman är född 1953 i Enskede, nu bosatt i Västerås. Han arbetar med måleri och gör även storskaliga skulpturer för offentliga miljöer, ofta utomhus.

- Ofta gör jag mina verk i långa serier med gemensamt tema och sammanhållen färgklang. I en rad målningar har jag skildrat ett och samma samhälle, dag och natt, dess olika motiv och temperament. I en stad som Västerås är det inte endast tornen på domkyrka, stadshus och storföretagets kontor som gör intryck. Våldiga silor och andra hamn- och fabriksbyggnader har påfallande platser i stadsbilden.

Olika dagar och vyer ger olika stämning i Anders Hultmans urbana landskapsmåleri. När slitna hamnområden omvandlas till påkostade

bostadskvarter blir konstverken också tidsdokument som manar till besinning och balans.

Apor är motiv i en annan serie målningar. En enkel liten handdocka har varit modell, och verken har flera bottnar. Liksom i många av Hultmans målningar finns en dubbeltydighet som inte alltid ses vid första anblicken. Här finns även anknytningar till klassiska kompositioner som da Vincis "Den sista måltiden" och Botticellis "Golgata".

Konstnären själv är noggrann med att sätta punkt – efter avslutad serie går han vidare till annat ämne och annat färgspråk. Det finns ett drag av otålighet, en längtan till nya steg, i hans arbete. Undantaget är Hultmans expressiva blommåleri, som gav honom genombrottet som konstnär och som fortsätter att utmana. Ett av konsthistoriens mest återkommande motiv, framlyft inte minst under måleriets guldålder på 1600-talet, möts idag ofta med förakt. Det gränslandet vill han gärna utforska. Sommartid, utomhus i Roslagen, målar han blommande etyder. Bland Hultmans storskaliga skulpturer märks den sex meter höga "Solbågen" i Degerfors och den åtta meter höga "Blomman" i Västerås.

Faces, faces, faces ... 66 appear out of the gloom in the smelting works. Nearly all have human characteristics. Serious, summoning, scarred or fair features looking for contact. Some eyes are alight with expectation and pleasure; others avoid contact, distant or vulnerable. Song of Sand is a collection of free-standing works that constitute an installation at Avesta Art.

Anders Hultman was born in 1953 in Enskede, now lives in Västerås. He paints and creates large-scale sculptures for public places, often outdoors.

"I often create works in long series with a common theme and coherent colour scheme. In a series of paintings I have for example depicted one and the same community, day and night, its various motifs and moods. In a town like Västerås it isn't just the spire on the cathedral, the town hall and

the head offices of the major companies that make an impression. Enormous silos and other harbour and industrial buildings play a leading role in the townscape."

Different days and views create different moods in Anders Hultman's urban landscapes. When the rundown harbour district is transformed into expensive residential neighbourhood this work of art will become a historical document that calls for common sense and balance.

Apes are a motif in another series of paintings. A simple, small puppet was the model and the work can be seen in many ways. Just like many of Hultman's paintings it is ambivalent, something that is not always apparent at first sight. Here there are connections with da Vinci's The Last Supper and Botticelli's Golgotha.

The artist himself is very careful to bring things to an end – once a series has been completed he moves onto another subject and another use of colour. There is a touch of impatience, a longing for new vistas, in his work. The exception is Hultman's expressive flower paintings which was his breakthrough as an artist and which continues to provide a challenge. One of art history's most recurrent motifs, exploited not least during the golden age of painting in the 17th century, this is often treated with contempt today. He really wants to explore this borderland. During the summer, outdoors in Roslagen, he paints studies of flowers. Among Hultman's notable large-scale sculptures is the six-metre high Solbågen (Sun Bow) in Degerfors and eight-metre high Blomman (The Flower) in Västerås.

Julie Leonardsson

- Som unga konstnärer på 1970-talet ville jag och mina kolleger förändra konstnärsrollen. Vi ville arbeta tillsammans med människor i hela samhället, också dem som inte tidigare hade sökt sig till bildkonst. Vi ville skapa kontakt, föra dialog. Vi ville påverka samhället. Vi kunde inte nöja oss med att i vår ensamhet måla och då och då i gallerier nå redan konstitresserade.

Julie Leonardsson är född och uppvuxen i Smedjebacken – en arbetarkonstnär i dubbel bemärkelse. Han kommer från en arbetarfamilj, arbetade själv sina första år som maskinritare och hela hans konstnärsgärning knyter an till vardagsvillkoren för människor som arbetar i industrin. Han är utbildad vid Konstfackskolan, målare och tecknare. Julie Leonardsson kallas även bildkrönikör och medverkar återkommande i Dagens Arbete, ett magasin utgivet av fackförbunden Industrifacket, Grafikerna och Pappers.

Vid den stora Bildfestivalen 1978 i Stockholm prövades gränserna för yttrandefriheten. Inför publik målade Julie Leonardsson och några andra konstnärer ett verk som mätte modiga 18,5 x 4,5 meter. Moderna

museet inbjöd dem att fortsätta med gemensamma projekt, och själva konstskapandet blev mötesplatser som lockade många besökare och fick andra att ta avstånd. I Stockholms kulturhus målade de verket "Babels torn" som nu hänger i Luleå Tekniska Universitet.

Även Julie Leonardssons förmåga att teckna väckte intresse, och den uppmärksammade barnboksförfattaren Ingrid Sjöstrand ville att han för TV skulle tolka hennes berättelser. Så blev det. Dagspress och fackförbundstidningar efterfrågade hans tanke och penna för kommentarer till svensk och internationell politik.

- Mitt släktskap med det gamla järnverket i Avesta är påtagligt. Järn- och stålindustrin finns i mitt blod. Även ostkakan och alla folklivsberättelser från verklighet och myt. Jag har också praktiskt deltagit i värnet av industriarv, bland annat vid inventeringen av Ågs bruk i Svärdsjö socken.

I Avesta Art blommar Julie Leonardssons verk fram i en exposé med originalmålningar, grafiska blad och affischer. Under sommaren arbetar konstnären själv på plats vidare med en stor målning.

"As a young artist in the seventies, I and my colleagues wanted to change the role of the artist. We wanted to work with people throughout society, even those who had never come into contact with the visual arts. We wanted to create contact, start a dialogue. We wanted to affect society. We weren't satisfied with painting in solitude, now and again meeting people who were already interested in art in galleries."

Julie Leonardsson was born and raised in the small mining community of Smedjebacken – a working-class artist in two senses. He comes from a working-class family and the first years of his working life were spent as a machinery draughtsman. All of his artistic work is about the daily life of people who work in industry. He studied

painting and drawing at the College of Arts, Crafts and Design. Julie Leonardsson is also a cartoonist and his work appears regularly in Dagens Arbete, a magazine published by the graphic arts trade union.

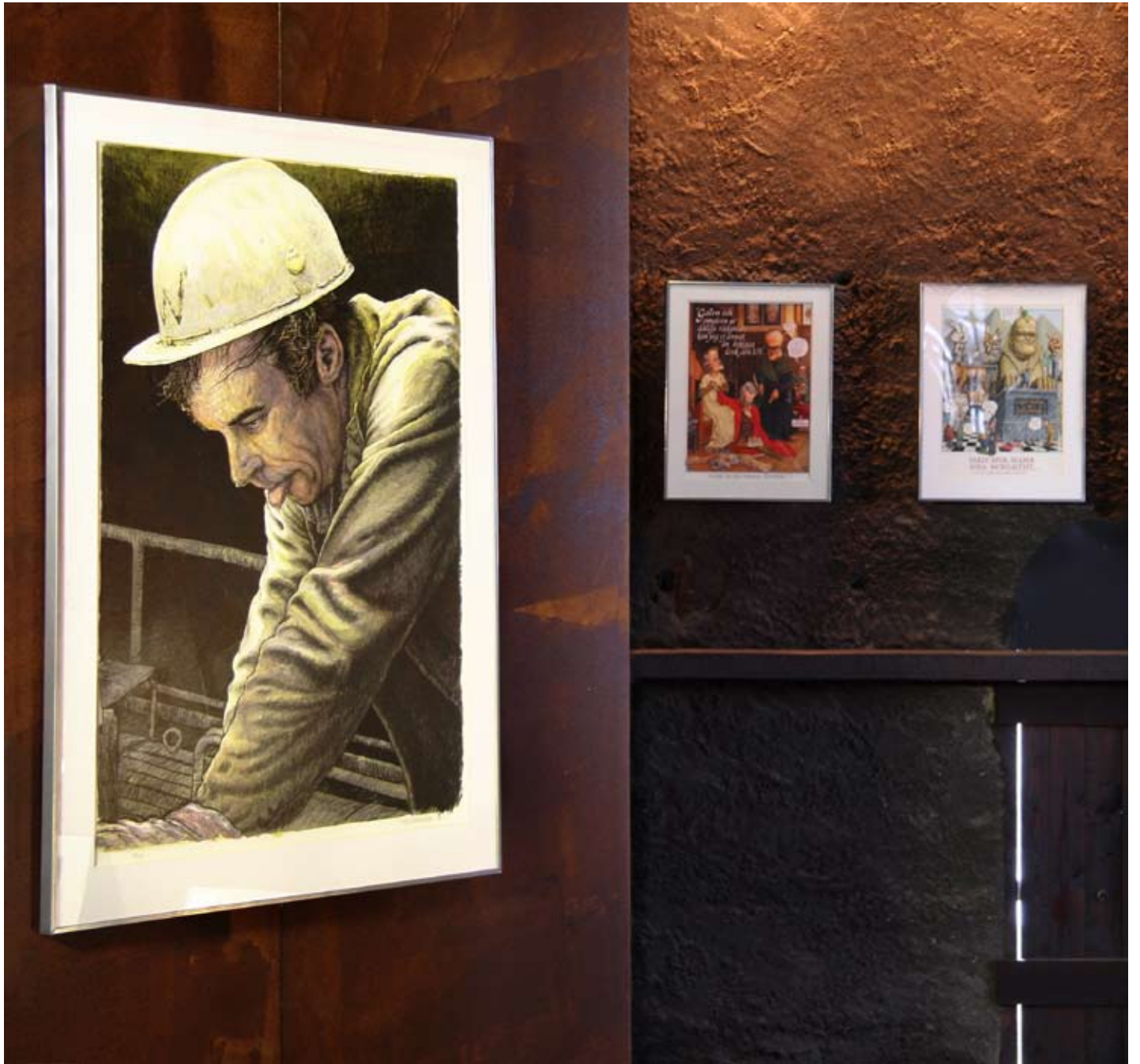
At the major picture festival in Stockholm in 1978, the limits for freedom of expression were tested. Before a live audience, Julie Leonardsson and other artists worked on a painting measuring 18.5 by 4.5 metres. The Museum of Modern Art invited them to continue with joint projects and the creativity itself became a meeting place that attracted many visitors while others dissociated themselves from it. In Stockholm's Kulturhuset they painted "The Tower of Babel" which now hangs in the Luleå University of Technology.

Even Julie Leonardsson's ability to draw attracted

interest and the renowned author of children's books Ingrid Sjöstrand asked him to illustrate her stories which he did. Daily newspapers and trades union magazines sought his thoughts and pen for comments on domestic and international politics.

"My kinship with the old ironworks in Avesta is obvious, the iron and steel industry courses through my veins. Even the Swedish curd cheese pie and all the true and mythical tales of the ordinary people. I have also taken part practically in preserving the industrial heritage with such things as taking an inventory of Ågs factory in the parish of Svärdsjö."

At Avesta Art, Julie Leonardsson's works blossoms out in an exposé of original paintings, graphics and posters. During the summer the artist will continue working here with a large painting.

Marie Långhans, Jonsson

Torskar och svin är djurnamn som väcker starka känslor och ger mångtydiga associationer. Marie Långhans, Jonsson skulpturer verkar i den andan. De har växt fram i konstnärens brottande med lera och i deras uttryck finns både utsatta djur och maktmisbrukande människor.

Marie Långhans, Jonsson är född och uppvuxen i Västerås. Genom sina föräldrar har hon också tydlig förankring i Järvsö och folkkonstens Hälsingland. Hon är utbildad vid Konstfackskolan och har i tjugo år verkat som konstnär i Finland med ön Wänoxa i Åbolands skärgård som utgångspunkt. Nu är hon återflyttad till Västerås och engagerad i och för konstnärernas kollektivverkstad i vacker gammal industrilokal. Genom åren har Marie Långhans, Jonsson arbetat med konst i offentliga miljöer i både Finland och Sverige.

- Mitt arbete är en växelverkan mellan måleri och skulptur. När jag målar är varje uttryck under min egen kontroll och det ger ett slags tjusning. Arbetet med keramiska skulpturer är fysiskt krävande och – trots min långa erfarenhet av materialen – aldrig någonsin helt förutsägbart. Leran bjuder ett motstånd som utmanar mig. När verket

sedan bränns i tusengradig hetta kan leran spela ett spratt – ta sig egna uttryck som förändrar resultatet. Musik inspirerar mig i arbetet – allt från operans Pavarotti till funkens James Brown.

- Det finns många svin och torsk i tillvaron, säger Marie Långhans, Jonsson. Människor utnyttjar oskyldiga och skaffar sig orättfärdigt egna maktpositioner. Som konstnär berörs jag förstås av samhället jag lever i. Jag engagerar mig för människors likavärde och därmed för svaga och uteslutna. Till människans värdighet hör vår hantering av djur – vi måste stoppa vanvård, rovfiske, genmanipulationer och annat som skadar enskilda djur och rubbar ekosystemen. Mina verk kan väcka tankar – men det är upp till betraktaren att analysera och dra slutsatser.

Marie Långhans, Jonsson har återkommit till djurtemat i sin konst sedan 2006. Hon har också gjort skulpturgrupper med körsångare som finns i konserthallar runt om i Sverige och även internationellt.

Pigs and leeches are creatures' names that arouse strong feelings and create a variety of reactions. Marie Långhans, Jonsson' sculptures work in this spirit. They have developed out of the artist's struggle with clay and in their appearance there are both vulnerable creatures and people abusing their power.

Marie Långhans, Jonsson was born and raised in Västerås. Through her parents she has clear roots in the county of Hälsingland and its country art. She studied at the College of Arts, Crafts and Design in Stockholm and has worked as an artist for the last twenty years in Finland with the island of Wänoxa in the Åboland archipelago as her base. She has now returned to Västerås and is closely involved in the artists' collective workshop in a beautiful

old industry building. Throughout the years Marie Långhans, Jonsson has worked with art in public places in both Finland and Sweden.

"My work is an interplay between painting and sculpture. When I paint every brush stroke is under my control which is fascinating in its way. The work with ceramic sculptures is physically demanding and, despite my long experience with the material, is never totally predictable. Clay offers a resistance which I find a challenge. When the finished work is then fired in heat of a thousand degrees, the clay can still play tricks, taking its own form which alters the end result. Music inspires me while I work, everything from opera's Pavarotti to the funk of James Brown."

"There are many pigs and leeches in this world,"

says Marie Långhans, Jonsson. "People exploit the defenceless and establish positions of power for themselves. As an artist I am obviously affected by the world in which I live. I stand up for equality among people and therefore for the weak and the marginalised. Part of being civilised is how we treat animals, we have to stop cruelty, overfishing, gene manipulation and other things that harm individual animals and disrupt the ecosystem."

Marie Långhans, Jonsson has returned to the animal theme in her art since 2006. She has also created group sculptures of choristers that are on display in concert halls throughout Sweden and around the world.

Charlotta Östlund

Kristallkronan glittrar och lyser – ger en nästan chockerande effekt bland gigantiska rostiga järnhinkar som en gång förde träkol till masugnar. Även nybyggda innertak står i skarp motsats till järnverksmiljön. En kätting tvingar sig fram – hänger som en parallell till den eleganta ljuskronan, ger intryck av äkta tillhörighet. Ja, kättingen är genuin på sin plats – samtidigt ett oroväckande förebud om död. Charlotta Östlunds installation "Näste" bärs av kontrastverkan.

Charlotta Östlund är född i Stockholm, uppvuxen i Avesta och utbildad vid Konstfackskolan i Stockholm. Sedan tio år är hon bosatt och verksam i Helsingfors. Skulptur och platsspecifika verk är hennes främsta uttryckssätt och hon har ställt ut i en rad europeiska länder. Hon medverkade i Riksutställningars "Kaos von Linné" om människans behov av ordning och om "konst, vetenskap och vardag i en enda salig röra".

- Mina verk står ofta i stark relation till rummet de visas i. Förhållandet till rummet har gradvis växt i betydelse och är en allt mer aktiv medaktör. Som en grundton i mitt arbete finns också intresset för förhållandet mellan det individuella och det gemensamma – och frågan hur gemensam verkligheten behöver vara.

- För Avesta Art 2010 har jag gjort det platsspecifika verket "Näste" med utgångspunkt i den starkt uttrycksfulla miljön och min relation till den. Det är ett verk där element från hemmiljö vävs samman med det gamla järnverkets arkitektur så som järnverkets verksamhet under hela sin existens har varit en grundpuls i samhället, både mystisk och konkret, ögreppbar och sammanflätad med en stor del av bygdens invånares liv.

- Jag vill att mina verk ska fungera som kopplingar mellan olika möjligheter, utan att de nödvändigtvis måste ses som allegorier. Fokus ska kunna pendla mellan det konkreta och det som saknar fysisk form – mellan det vardagliga och det storslagna som det vardagliga rymmer.

Charlotta Östlund använder gärna element från sin närmiljö – från hemmet och naturen – som redskap för att beröra frågor om allmängiltiga mänskliga dimensioner. De material som förs in i hennes konst blir en del av verkens innebörd. Uttryck från olika samhällsklasser har obestridliga platser i Avesta gamla järnverk.

The crystal chandelier glitters and shines giving an almost shocking effect among the enormous rusty iron buckets that once transported the charcoal to the blast furnaces. Even the newly-installed ceiling stands in stark contrast to the ironworks environment. A chain forces itself forward, hanging parallel to the elegant chandelier, giving the impression of really belonging. Yes, the chain is in its original place at the same time as being a worrying omen of death. Charlotta Östlund's installation Näste, Nest, is full of contrasts.

Charlotta Östlund was born in Stockholm, grew up in Avesta and studied at the College of Arts, Crafts and Design in Stockholm. For the past ten years she has lived and worked in Helsinki. She mainly sculpts and creates works for specific places, and has exhibited in a number of European countries.

She participated in Swedish Travelling Exhibitions' Chaos von Linné about peoples' need for order and 'art, science and everyday life in a glorious mess'.

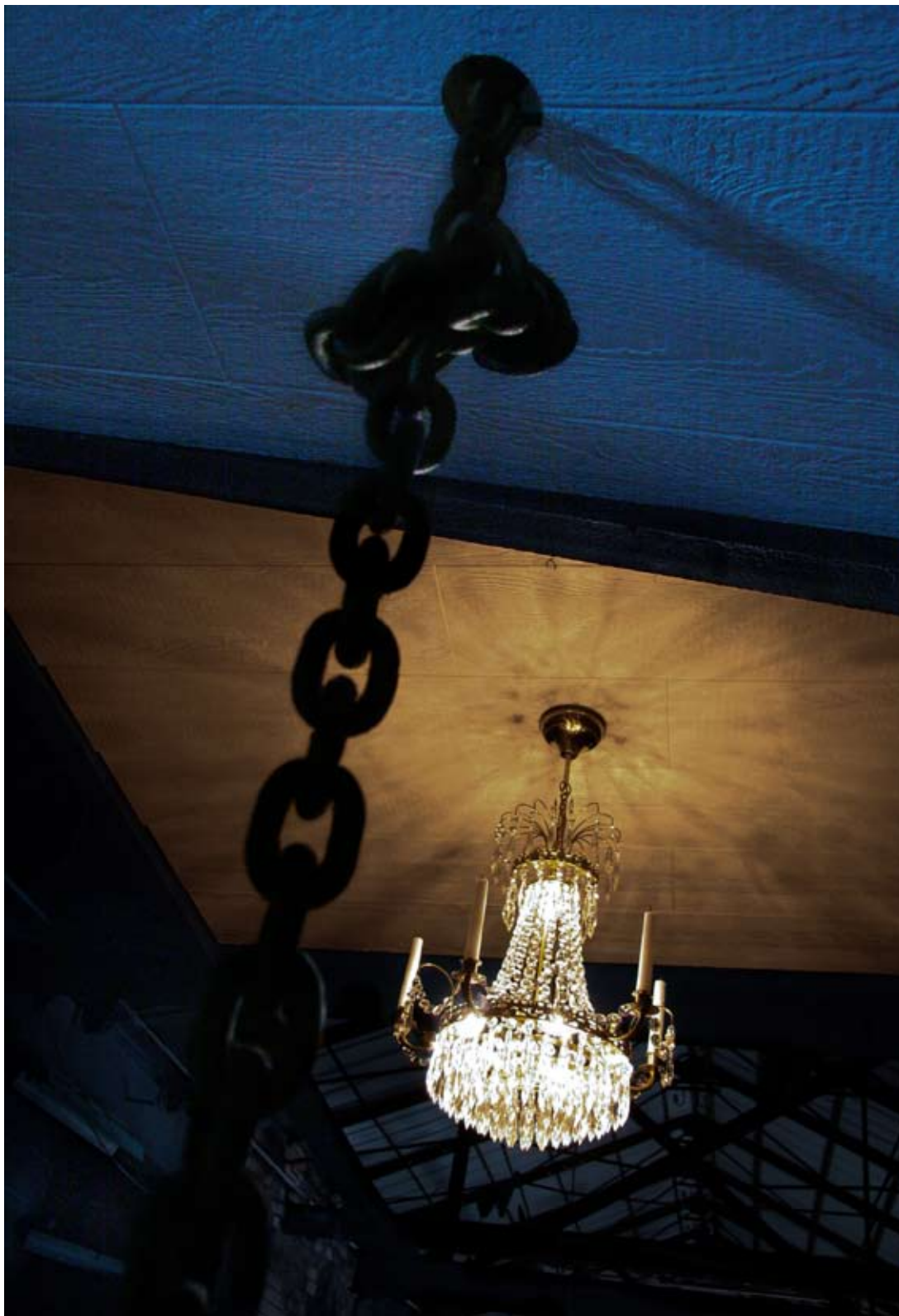
"My works are often in stark contrast to the places where they stand. The relationship to these places has grown in importance and is an increasingly more active co-player. A basic tone in my work is also the interest for the relationship between the individual and the communal, and the question of what communal reality should be like.

"For Avesta Art I have created Näste specifically for this location based on the highly expressive environment and my relationship to it. It is a work where elements from the home are woven together with the old ironworks architecture since the business of the ironworks during its whole existence has been a beating heart in the community, both

mystically and practically, intangible but at the same time interwoven with a major part the lives of the inhabitants in the town."

"I want my works to function as connections between various opportunities without them necessarily having to be seen as allegories. The focus should be able to swing between the concrete and that which lacks physical form, between the everyday and the dramatic that everyday events contain."

Charlotta Östlund likes to use elements from her close environment – from the home and Nature – as tools to touch questions of universal human dimensions. Expressions from various classes in society have an undeniable place in Avesta's old ironworks.

Björn Lövins Galleri

Känslor av andakt och vördnad infinner sig i Björn Lövins galleri, nyöppnat i Avesta Art. Högre stå, stiliga och värdiga står här "Dädsker". Vid en första anblick tycks skulpturerna hålla slaggstensmuren på plats. I själva verket ger de sitt stöd till var och en av oss – till människovärdet. Titlen "Dädsker" ska utläsas "Det är du som kan!". Skulpturerna bär Björn Lövins signum. Den enskilda människans okränkbarhet och – samtidigt – hennes självklara delaktighet i en gemenskap, ett kollektiv, är grundvärden som återkommer i hans konstnärskap.

I centrum i galleriet står vagnen "Full fart framåt", ett verk från 1988 och utställningen "C – Kampen om verkligheten" i Stockholms kulturhus. Här antog konstnären rollen som antropolog och utforskade, i en tänkt framtid, spillrorna av 1900-talets konsumtionssamhälle. Sportbilen är på ett plan lätt att identifiera. I material och enkelhet knyter den samtidigt an till utgrävningar av kulturer, fjärran från västerländsk motortid. Den livfulla målningen "Vid floden" (1995) sträcker sig bortom tid och rum.

Björn Lövin var en av vår tids största bildkonstnärer. Han var med och introducerade installationskonsten i Sverige med omskakande utställningar i Moderna Museet och Kulturhuset i Stockholm. Hans

internationellt stora erkännande är bara blygsamt känt bland oss svenskar. 1981 intog Björn Lövin det prestigefyllda kulturhuset i Paris, Centre George Pompidou, med en gigantisk utställning som också rymde ett då helt nytt fenomen, videokonst. Lövins konst fick aktningsvärda rubriker i tidningen Le Monde – en bekräftelse som imponerade mycket på hans franska värdar. När FN 1992 höll den stora miljökonferensen i Rio de Janeiro inbjöds tjugo av världens främsta skulptörer och målare att medverka med sin konst. Europa representerades av bland andra Björn Lövin som visade en enorm skulptur, "Kulturmotor", en maniokapress av ädelträ från Amazonas.

Konstnären Björn Lövin gick ur tiden 2009. Han var född i Falun 1937 och utbildade sig i unga år i Barcelona och vid universiteten i Stockholm och Uppsala. Han var bosatt i Dicks i Avesta kommun, i Stockholm och sina sista år i kyrkbyn i Folkärna. Björn Lövin deltog i Avesta Art 1997 och följde med skarp blick alla Avesta Art-utställningar. Endast tre konstnärer är tillägnade egna rum i Moderna Museet i Stockholm: Pablo Picasso, Andy Warhol och Björn Lövin. Tack vare gåvor från konstnärens döttrar har Avesta Art nu ett eget Björn Lövin-galleri.

There is a feeling of reverence and awe in the newly-opened Björn Lövin gallery in Avesta Art. Stately, stylish and dignified stands "Dädsker". At first glance the sculptures seem to support the slag-stone wall while in actual fact they give their support to each one of us – to human dignity. The name "Dädsker" stands for the Swedish 'Det är du som kan!', You can do it. The sculptures carry the characteristic mark of Björn Lövin. The sanctity of the individual and, at the same time, their participation in a fellowship, a community, is a basic principle for his artistic work.

In the centre of the gallery is the car "Full fart framåt", (Full speed ahead), from 1988 at an exhibition in Kulturhuset in Stockholm. Here the artist adopted the role of anthropologist and explored, in an imaginary future, the debris from the 20th century consumer society. The sports car is easy to identify on one plane. At the same time its material and simplicity link it to excavations of cultures remote from western society's love of the motor car. The vital painting from 1995 "Vid floden", (By the river), stretches beyond time and space.

Björn Lövin was one of the greatest artists of our time. He participated in the introduction of installations in Sweden with shocking exhibitions at the Museum of Modern Art and Kulturhuset in Stockholm. That he was widely appreciated

internationally is hardly known in Sweden. In 1981 he took the prestigious Pompidou Centre in Paris by storm with a gigantic exhibition which also included a completely novel phenomenon, video art. The headlines in Le Monde showed great respect for Lövin's work, a confirmation that greatly impressed his French hosts. When the UN held a major environmental conference in Rio de Janeiro in 1992, twenty of the world's leading sculptors and painters were invited to participate with their works. Björn Lövin was among those who represented Europe with his enormous sculpture "Kulturmotor", (Culture motor), a cassava press made of hardwoods from the Amazon forests.

The artist Björn Lövin passed away in 2009. He was born in Falun in 1937 and as a young man studied in Barcelona and at Stockholm and Uppsala Universities. He lived in Dicka near Avesta, in Stockholm and in his last years in the village of Folkärna. Björn Lövin took part in Avesta Art in 1997 and followed all the Avesta Art exhibitions with a critical eye. Only three artists have their own room at the Museum of Modern Art in Stockholm – Pablo Picasso, Andy Warhol and Björn Lövin. Thanks to the kind donations of his daughters Avesta Art now has its own Björn Lövin gallery.

Konst i själva verket

Avesta väljer att konstnärligt gestalta industriarvet. Konst från vår egen tid samspelar med det gamla järnverkets skimrande slagg och mäktiga arkitektur. 128 konstnärer har under åren 1995-2008 deltagit i åtta Avesta Art-utställningar. En rad verk dröjer kvar.

Avesta has chosen to present its industrial heritage artistically. Contemporary art interacts with the shimmering slag and majestic architecture of the old ironworks. 128 artists have participated in Avesta Art's eight exhibitions from 1995 to 2008. A number of works of art remain.

Lennart Rodhe, 1916-2005

Avestaström

En nestor i svensk konst, Lennart Rodhe, tolkade Avesta i ett mönsterpussel, som mäter mer än tjugo kvadratmeter: Älven och älvvattnet, som en gång drev järnverket. Det glödande järnet, som strömmar ur masugn. Kulturen, som glittrar och lyser i gröna slingor och vita blommor.

Lennart Rodhe medverkade i Avesta Art 1997. Avestaström visades sedan på affischtavlor i Europas kulturhuvudstad 1998, Stockholm, och finns nu i Läggesta järnvägsstation, nära Grafikens hus i Mariefred.

Avestaström (Avesta Stream)

A Nestor of Swedish Art, Lennart Rodhe, interpreted Avesta in a giant puzzle that covers more than 20 sq. m. The river and its water that once powered the ironworks. The glowing iron that once flowed out of the blast furnace. The culture that glitters and illuminates in green strands and white flowers.

Lennart Rodhe participated in Avesta Art 1997. Avestaström then appeared on billboards in Europe's Cultural Capital 1998, Stockholm, and now hangs in Läggesta railway station, near Grafikens hus in Mariefred.

Kjell Engman, f. 1946

Vita frun

Smederna, arbetsklädda i vitt och svart, dras med i gäckande, förförisk dans av hyttans vita fru. Vem är hon, den sägenomspunna kvinnan, som i hyttans dunkel både frestar och skrämmer? Bär vita frun alltid varsel om olycka – eller finns hos henne också en vänlig lekfullhet, som spelar alla ett spratt? Kanske smederna vet...

Kjell Engman tolkar hyttans liv – och dess tid – i en värld av glaskonst. Här finns arbetarna som höll hytta och martinverk i gång. Här rinner vitglödande järn. Här samlas herrskapsfolket till fest. Musiken är konstnärens egen komposition. Han medverkade i Avesta Art 2006.

Vita frun (The white wife)

The blacksmiths, dressed in their working clothes in black and white, are brought together in a seductive dance by the white wife of the smelting house. Who is she, this mythical woman who in the gloom of the smelting house both attracts and repels? Is she an omen of accidents – or does she also come with friendly playfulness to play practical jokes on everyone? Maybe the smithies know...

Kjell Engman portrays the life of the smelting house – and its times – in a world of crystal art. Here you can see the workers who kept the smelting house and the open-hearth works going. The iron runs white-hot here. The gentlefolk gather here for festivities. The music was written by the artist himself. Kjell Engman participated in Avesta Art 2006.

Nicolas Cesbron, f. 1964

En postindustriell djungel

Naturens egna former – med också övernaturliga och utomjordiska skepnader – är starkt närvarande i Nicolas Cesbrons konstverk. Av trä från Afrika, Amerika och Europa har han skapat en tillvaro som spränger gränser mellan verklighet och fantasi, mellan funktion och konst. Organiska som naturens original, onaturliga som komna från rymden – så träd och svävar enskilda objekt fram i en gigantisk installation. Många objekt rymmer hemliga funktioner som skåp, sekretär eller mer synbara som stol och lykta.

- En exposé över postindustrialismens tragedi, har Nicolas Cesbron själv mångtydigt skrivit om verket från Avesta Art 2008. Verket är en retrospektiv utställning från hans fjorton första år som konstnär – och en predikan för klokt samspel med naturen.

A post industrial jungle

Nature's own shapes – with the addition of supernatural and extraterrestrial figures – are strongly present in Nicolas Cesbron's art. Using wood from Africa, America and Europe, he has created a presence that breaks down the barriers between reality and fantasy, between function and art. Organic as Nature's originals, unnatural as though they had come from outer space – that is how individual objects appear and float about in a gigantic installation. Many of the objects conceal secret

functions such as cupboards, writing desks or more apparent as chairs and lamps.

"An exposé of post industrialism's tragedy," Nicolas Cesbron wrote about his work at Avesta Art 2008, a statement that can be interpreted in many ways. The work is a retrospective exhibition from his first fourteen years as an artist – and a lecture on the wise interplay with Nature.

Tomas Nordberg, f. 1948

Ett stycke tid

Konstverket i sig ger blott en början – det fångar blicken och för konstnärens talan. Genomskinliga ytor låter blicken glida vidare, till något bortom själva verket. "Ett stycke tid" ger en förnimmelse av den förlösande elden vid järnframställningen i hyttan. Tomas Nordberg medverkade i Avesta Art 1995. (Foto på sid. 5.)

Ett stycke tid (A piece of time)

The work of art in itself does not make much of an impression – it catches the eye and relays the artist's message. Transparent surfaces allow the gaze to move on to something beyond the work of art itself. Ett stycke tid gives a sensation of the release the fire gives when making iron in the smelting works.

Tomas Nordberg participated in Avesta Art in 1995. (Photo at page 5.)

Arijana Kajfes, f. 1963

Masgud

Arijana Kajfes arbetar i gränslandet mellan konst och naturvetenskap, ofta fysik. Med sitt vänliga, vaksamma öga iakttar masguden besökaren som stiger in i masugnen. Ögat lånas från en annan besökare som i hemlighet betraktar skeendet. Hon medverkade i Avesta Art 2004.

Masgud (The Blast God)

Arijana Kajfes works at the interface between art and natural science, often physics. With its usual sharp eye, the god observes the visitor entering the blast furnace. The eye is borrowed from another visitor who is watching the event in secret. She participated in Avesta Art 2004.

Sonja Nilsson, f. 1977

Korridor

Med samma lockelse och obehag som ändlösa hotellkorridorer bjuder, välkomnar Sonja Nilssons konstverk. Långt bort skymtar besökaren spegel-bilden av sin egen ryggtavla. Det är som att på avstånd följa sig själv. Vem är jag och vad styr mig, är frågor som konstnären vill väcka genom "Korridor", där besökaren blir en del av konstverket. Sonja Nilsson medverkade i Avesta Art 2006.

Korridor (The Corridor)

Sonja Nilsson's work welcomes you with the same fascination and unease of endless hotel corridors. Far away you get a glimpse of the reflection of your own back. It is like following yourself at a distance. Who am I and what controls me are the questions the artist wants to put with Korridor, where the visitor becomes a part of the work of art. Sonja Nilsson participated in Avesta Art 2006.

Bo Ek, f. 1954

Arbetets målningar

I två stora målningar stiger Avestakonstnären Bo Ek in till arbetarna vid masugn och martinverk, fångar deras anletsdrag i tunga men också ansedda sysslor, förmedlar ugnarnas heta strålning och spelet mellan ljus och mörker. I en exteriör speglar han hyttan i sin krafts dagar med livet på hyttbacken.

Work's paintings

In two major works of art, Avesta artist Bo Ek becomes one of the workers at the blast furnace and open-hearth works, captures their features in the heavy but distinguished tasks, conveys the hot radiation from the ovens and the interplay between light and dark. In an exterior he portrays life around the smelting house in its hey-day.

Torbjörn Grass, f. 1953

En tid fylld av liv - martinverksopera

I ett musikaliskt verk vid martinugnarna tolkar tonsättaren Torbjörn Grass arbetarnas liv, längtan och drömmar. Charlie Hellberg har gjort scenografin. Operan är skapad för Verket.

A Time Filled with Life – Open Hearth Opera

In a musical work by the open-hearth furnace, the composer Torbjörn Grass portrays the workers' lives, yearnings and dreams. The stage design is by Charlie Hellberg. The opera was written for the Works.

The Interactive Institute

Män som faller

Konstverk av Robert Brecevic om fritt fallande maskulinitet, om integritet och bräcklighet, om närvaro...

Delay Mirror

Konstverk om självbild kontra avbild, om identitet och verklighetsuppfattning. Verket är konstnärligt skapat av Magnus Jonsson och Tobi Schneider, programmerat av Robert Brecevic och Fredrik Petersson.

Män som faller (Men who are falling)

A work of art by Robert Brecevic about masculinity in freefall, about integrity and susceptibility, about presence...

Delay Mirror

A work of art about the picture we have of ourselves compared to that other people have of us, about identity and conception of reality. The work has been created by Magnus Jonsson and Tobi Schneider, and programmed by Robert Brecevic and Fredrik Petersson.

Verkförteckning/List of art

Andreas Charalambous, f. 1947

The rape of Europa, Olja på duk

Theatrical study for "The Father" by August Strindberg,

Olja på duk

Six studies for the costumes of August Strindberg's "The Father"

Fotografi

Avesta, First snow, Olja på duk

Avesta, Dalecarlia river, Olja på duk

Avesta, December's night, Olja på duk

Trees in Avesta, Olja på duk

Study for the costumes for Astrid Lindgren's

"The child and Carlsson who lives on the roof", Fotografi

Theatrical study for "The child and Carlsson who lives on the roof"

by Astrid Lindgren, Olja på duk

The coffee triptych:

The Greek coffee, Olja på duk

The Cyprus coffee, Olja på duk

The Turkish coffee, Olja på duk

Travacounta Cypria, Olja på duk, bladguld

1st of May 2004, Olja på duk

The hovering step of Travacounta, Olja på duk, bladguld

Tree in front of Verket, Olja på duk

Panicos Chrysanthou, f. 1951

A Detail in Cyprus, Film, 1987, 65 min

Our Wall, Film 1993, 105 min

Akamas, Film 2006, 115 min

Stories of the Green Line, Photo exhibition

Emin Çizenel, f. 1949

Peace Prize Antiques, Installation

Pola Hadjipapa McCammon, f. 1963

The Diaries, Collage/blandteknik

The Sketchbooks, Collage/blandteknik

Serap Kanay, f. 1961

The Monument, Installation

The Fire, Installation

Anber Onar, f. 1964

Frequency, Installation

Karin Amnå-Lindberg, f. 1945

Fragile I-VII

Elegi I-II

Saknad I-III

Skulpturer i lin

Jan Cardell, f. 1961

Osiris, Papier-maché, bladmässing, järn, stål

Valsbaggas, Papier-maché, järn, plåt

Pin-Pong, Papier-maché, spolar, metall

Blomsterorkester, Papier-maché, järn, rostfri plåt, mässing, gummi

Interaktiva ljudskulpturer

Brad Howe, f. 1959

Hoodoo, Rostfritt stål, polyuretan

Red/Black Monoliths,

Rostfritt stål, polyuretan

Lemonada, Aluminium, polyuretan

Covey (Yellow kelp),

Rostfritt stål, aluminium, polyurethan

Rondure Mobile, Rostfritt stål, aluminium, polyuretan

Scrooch, Rostfritt stål

Drizzle, Rostfritt stål, polyuretan

Conga Brava, Rostfritt stål, polyuretan

Anders Hultman, f. 1953

Song of sand, Olja på pannå

The end of the innocence, Olja på duk

Julie Leonardsson, f. 1943

Den enda vägen, Gouache. Kopia
Missnöjets anatomi, Svartkrita, akvarell
Du gamla du fria, Gouache
Förmuftets sömn.., Tusch, akvarell
Regeringens sista förslag.., Gouache. Kopia
Svensk folksaga, Gouache
Jurij Andropovs världsbild, Gouache
Erik den fjortonde, Gouache
Varje epok..., Gouache
Husbondens röst, Gouache
Vår tids ikon, Gouache. Kopia
Plaza de Toros, Gouache
Persson sluter leden, Gouache
Shalom, Svartkrita, gouache. Kopia
Captain America, Gouache
Hej å hå..., Svartkrita, gouache
Fredsprocessen går vidare, Gouache
Good morning Irak!, Gouache
Friskis o svettis, Gouache
Tillväxt, Gouache
Fred på jorden, Gouache-Collage
Blogg, Gouache
Spegel, spegel, Gouache
Finn 4 fel, Gouache
BildtJournalen, Tusch, Gouache
Skynda! Fynda, Gouache
Hoppa skitstövlar, Gouache

Utvecklingen går framåt, Gouache

Fredspriset, Gouache

Tamfåglar, Akvarell

Frukost i det gröna, Akvarell

Överkok, Litografi

Väntan, Olja

Stålverk 2, Litografi

Slaggropen, Svartkrita, Akvarell

Provtagning, Svartkrita, Akvarell

Montering av valsverk, Gouache

Vid strängen, Litografi

Kerstin slipar, Svartkrita, Akvarell

Tappning, Olja

Pheter vid arbornverket, Krita, Akvarell

Reparation traverswire, Litografi

Sista skiftet, Svartkrita, Lavering

Förhandling, Litografi

Marie Långhans, Jonsson, f. 1956

Svin, Stengods

Torskar, Stengods

Charlotta Östlund, f. 1973

Näste, Platsspecifik installation

Björn Lövin, 1937- 2009

Däds, Träskulptur

Full fart framåt, Skulptur av trä, papper, spån. lim och spackel

Vid floden, Äggoljetempera

AVESTA ART 2010 ARRANGERAS AV AVESTA KOMMUN ORGANIZED BY THE TOWN OF AVESTA

TACK TILL SAMVERKANDE / THANKS TO

Nätverket Artists & Artists, Cypern / Cyprus
Författaren Peter Curman
Cyprus Ministry of Education and Culture
Svenska ambassaden i Cypern
Ambassadör Ingemar Lindahl
Ugallery, Stockholm, Juha Sulila
Konstnär Björn Lövins döttrar
Konstkonsulent Jordi Arkö
Landstinget Dalarna

EKONOMISKA BIDRAG / SUPPORT

Landstinget Dalarna, Kulturnämnden
Arbetsförmedlingen Avesta
Cyprus Ministry of Education and Culture

SPONSORER / SPONSORS

Avesta Smide HB
Ugallery
Nan Miller Gallery
Avesta Tidning
Dala Demokraten

LEDNINGSGRUPP / EXECUTIVE GROUP

Lars Åke Everbrand och Kenneth Linder

KONSTNÄRSURVAL / SELECTION OF ARTISTS

Lars Åke Everbrand, Kenneth Linder, Juha Sulila

KONSTHÄNGNING / ART DISPLAY

Hans Nilsson och Carl Erik Dahlberg
Helena Ekenger i Björn Lövins Galleri

LJUSSÄTTNING / LIGHT

CD-light

ARBETSGRUPP / TEAM

Lena Jonsson, Lars-Per Eriksson, Anders Hägglund,
Eva Haglund, Karin Dalnor, Berit Ramström,
Lars Fransson, Inger Mathsson,
Linda Blixt, Eva Moreno, Caroline Andersson

KATALOG / CATALOGUE

OMSLAG / COVER

Brad Howes installation, *Covey*. Detalj.

FOTO / PHOTO

Håkan Brattlöf
Panicos Chrysanthou, sid. 11
Jan Johansson, sid. 5
Jonas Palm, sid. 4, 5, 38, 39, omslagets baksida

ILLUSTRATION

Jan-Erik Pettersson

TEXT

Karin Perers

ÖVERSÄTTNING / TRANSLATION

Richard Emery, Fair Copy

GRAFISK FORM / LAYOUT

Anneli Holmquist, Karin Perers

TRYCK / PRINTED BY

Centrumtryck AB, Avesta

ISBN

978-91-633-6837-0

© Kultur Avesta, Avesta kommun

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Utställningskarta

Mellanplan/Floor 3

Karin Amnå-Lindberg

Kransplan/Floor 4

Anders Hultman

Julie Leonardsson

Marie Långhans, Jonsson

Charlotta Östlund

Björn Lövin's Galleri

Entréplan/Floor 2

Jan Cardell

Andreas Charalambous

Panicos Chrysanthou

Markplan/Floor 1

Andreas Charalambous

Emin Çizenel

Pola Hadjipapa McCammon

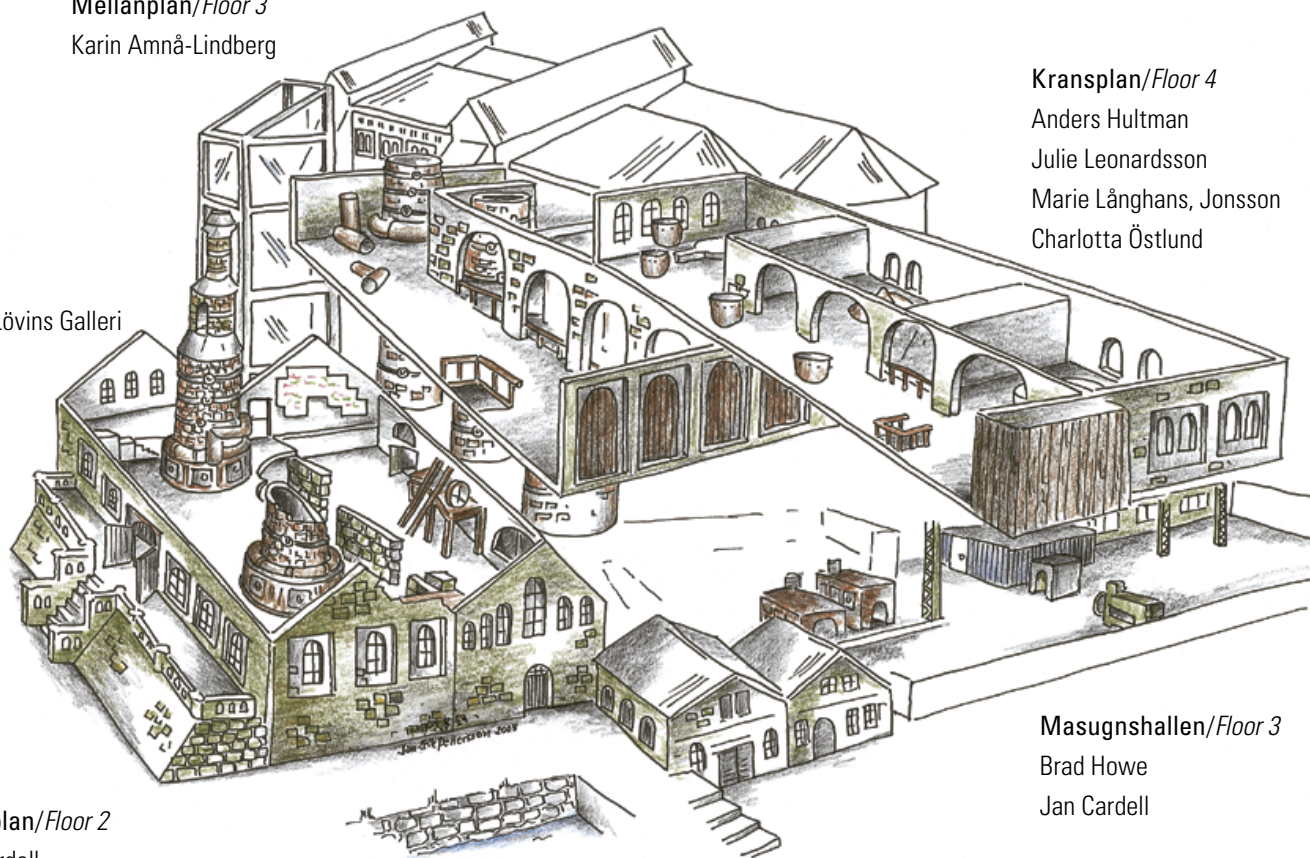
Serap Kanay

Anber Onar

Masugnshallen/Floor 3

Brad Howe

Jan Cardell

Rendezvous

